

नहेम्या

नहेम्याची प्रार्थना

1 नहेम्या हा हखल्याचा मुलगा. त्याची ही वचने: किस्लेव महिन्यात मी, नहेम्या, शूशन या राजधानीत होतो. राजा अर्तहशतच्या कारकीर्दीचे तेव्हा विसावे वर्ष होते. 2मी शूशन येथे असताना माझा हनानी नावाचा एक भाऊ आणि यहुदातील काही लोक तेथे आले. त्यांच्याकडे मी तेथे राहणाऱ्या यहुदांची चौकशी केली. हे यहुदी म्हणजे बंदिवासातून सुटून अजून यहुदातच राहणारे लोक होते. यरुशलेम नगराचीही खुशाली मी त्यांना विचारली.

3हनानी आणि त्याच्या बरोबरचे लोक म्हणाले, "नहेम्या, बंदिवासातून सुटून यहुदात राहणारे हे लोक मोठ्या विकट परिस्थितीत आहेत. त्यांच्यापुढे बऱ्याच अडचणी असून त्यांची अप्रतिष्ठा चालली आहे. कारण यरुशलेमची तटबंदी कोसळून पडली आहे. तसेच तिच्या वेशी जळून खाक झाल्या आहेत."

4यरुशलेमच्या लोकांची आणि नगराच्या तटबंदीची ही हकीकत ऐकून मी अत्यंत उद्बिग्न झालो. मी खाली बसलो व रडू लागलो. मला अतिशय दुःख झाले. कित्येक दिवस मी उपवास केला आणि स्वर्गातील देवाची प्रार्थना केली. 5मी पुढीलप्रमाणे प्रार्थना केली.

हे परमेश्वरा, स्वर्गातील देवा, तू मोठा सर्वशक्तीमान देव आहेस. तुझ्यावर प्रेम करणाऱ्या आणि तुझ्या आज्ञा पाळणाऱ्या लोकांशी केलेला प्रेमाचा करार पाळणारा तू परमेश्वर आहेस.

6तुझा सेवक अहोरात्र तुझी प्रार्थना करत आहे, ती तू कृपा करून डोळे आणि कान उघडे कर व ऐक. तुझ्या सेवकांच्या म्हणजेच इझ्राएलींच्या वतीने मी प्रार्थना करत आहे. आम्ही इझ्राएलींनी तुझ्याविरुद्ध जी पापे केली त्यांची मी कबुली देत आहे. मी कबूल करतो की मी तुझ्याविरुद्ध द पाप केले तसेच माझ्या

वडीलांच्या घराण्यातील लोकांनीही केले. 7आम्हा इझ्राएलींची वर्तणूक तुझ्या दृष्टीने वाईट होती. तुझा सेवक मोशे याला तू दिलेल्या आज्ञा, शिकवण आणि नियम यांचे पालन आम्ही केले नाही.

8आपला सेवक मोशे याला दिलेली शिकवण तू कृपया आठव. त्याला तू म्हणाला होतास, "तुम्ही

इझ्राएल लोक एकनिष्ठ राहिला नाहीत तर दुसऱ्या राष्ट्रांमध्ये मी तुम्हाला विखरून टाकीन. 9पण तुम्ही माझ्याकडे परत आलात आणि माझ्या आज्ञा पाळल्यात तर मी असे करीन: आपापली घरे बळजबरीने सोडायला लागून पृथ्वीच्या अंतापर्यंत देशोधडीला लागलेल्या तुमच्यातल्या लोकांनाही मी ठिकठिकाणांहून एकत्र आणीन. माझे नाव ठेवावे म्हणून जे ठिकाण मी निवडले तिथे मी त्यांना परत आणीन."

10इझ्राएल लोक तुझे सेवक असून ते तुझे लोक आहे. तुझ्या प्रचंड सामर्थ्याने तू या लोकांना सोडवलेस. 11तेव्हा, हे परमेश्वरा, माझी विनवणी कृपा करून ऐक. मी तुझा सेवक आहे. तुझ्या नावाविषयी भीतियुक्त आदर दाखवण्याची इच्छा असलेल्या तुझ्या सेवकांची ही प्रार्थना तू ऐकावीस. मी राजाचा मद्य चाखणारा सेवक* आहे, हे परमेश्वरा, तुला हे माहित आहेच. तेव्हा कृपा करून आज माझ्या मदतीला ये. राजाजवळ मी मदतीची याचना करीन तेव्हा मला साहाय्य कर. मला यश दे आणि राजाची मर्जी राखण्यात मला मदत कर.

राजा अर्तहशत नहेम्याला यरुशलेमला पाठवतो

2 राजा अर्तहशतच्या कारकीर्दीच्या विसाव्या वर्षी मी नसान महिन्यात राजासमोर द्राक्षारस आणला गेला. मी तो उचलला आणि राजाला दिला. या पूर्वी मी कधी राजाच्या सहवासात असताना उदास नव्हतो पण यावेळी मात्र कष्टी होतो. 2म्हणून राजाने मला विचारले, "तुला बरे वाटत नाही का? तू असा खिन्न का दिसतोस? तू मनातून दुःखी दिसतोस."

तेव्हा मी फार घाबरलो. 3पण, भ्यायलेला असूनही मी राजाला म्हणालो, "राजा चिरायू होवो! माझ्या पूर्वजांचे जिथे दफन झाले आहे ते नगर उद्ध्वस्त झाले आहे. म्हणून मी दुःखी आहे. नगराच्या वेशीसुद्धा आगीत जळून गेल्या आहेत."

राजाचा मद्य चाखणारा सेवक एक महत्त्वाचे पद हा सेवक कायम राजाच्या अगदी निकट असून तो कोणी राजावर विषप्रयोग करत नाही ना याची खात्री करण्यासाठी राजाचे मद्य आधी चाखून बघतो.

⁴यावर राजा मला म्हणाला, “तुझ्यासाठी मी काय करावे असे तुला वाटते?”

उत्तर देण्यापूर्वी मी स्वर्गातील देवाची प्रार्थना केली.

⁵मग मी राजाला म्हणालो, “राजाची मर्जी असेल आणि मी तुमच्याशी भलेपणाने वागलो असेन तर कृपया मला माझ्या पूर्वजांचे जिथे दफन झाले आहे त्या यहुदातील यरुशलेम नगराला पाठवावे. तिथे जाऊन नगराची पुन्हा उभारणी करण्याची माझी इच्छा आहे.”

⁶राणी राजाजवळच बसली होती. त्या दोघांनी मला विचारले, “तुला या कामासाठी जाऊन यायला किती दिवस लागतील? तू परत केव्हा येशील?”

राजा मला जाऊ द्यायला आनंदाने तयार झाला म्हणून मी ही त्याला विशिष्ट मुदत सांगितली. ⁷मी पुढे राजाला असेही म्हणालो, “राजाची माझ्यावर मेहेरनजर असेल तर माझी आणखी एक विनंती आहे. फरात नदीच्या पश्चिमेकडील अधिकाऱ्यांसाठी काही पत्रे मला द्यावीत. म्हणजे ती त्यांना दाखवल्यावर यहुदाच्या वाटेवर त्यांच्या हद्दीतून सुखरूप जायला ते मला परवानगी देतील. ⁸शिवाय दरवाजे, भिंती, प्रार्थनामंदिराच्या भोवतालच्या भिंती आणि माझे घर यांच्यासाठी मला मजबूत लाकूड लागणार आहे. त्यासाठी राजाचा वनाधिकारी आसाफ याला द्यायला मला पत्र द्यावे.”

राजाने मला तशी पत्रे आणि मी मागितले ते सर्व काही दिले. देवाची माझ्यावर कृपा असल्यामुळे राजाने हे दिले.

⁹मग मी फरात नदीच्या पश्चिमेकडे असलेल्या, प्रदेशाच्या अधिकाऱ्यांकडे गेलो. त्यांना राजाने दिलेली पत्रे दिली. राजाने माझ्यासोबत सैन्यातले अधिकारी आणि घोडेस्वारही पाठवले होते. ¹⁰सनबल्लट आणि तोबीया यांना माझा बेट ऐकून माहित होता. झग्राएलींच्या मदतीसाठी कोणी एक जण आला आहे याने ते नाराज झाले व रागावले. सनबल्लट होरोन या गावचा होता आणि तोबीया अम्मोनी अधिकारी होता.

नहम्या यरुशलेमच्या तटबंदीची पाहणी करतो

¹¹⁻¹²मी यरुशलेमला गेलो आणि तीन दिवस राहिलो. मग रात्री सोबत काहीजणांना घेऊन बाहेर पडलो. यरुशलेमसाठी काही करण्याचा जो विचार देवाने माझ्या मनात जागवला होता त्याबद्दल मी कोणाशी काही बोललो नव्हतो. मी ज्या घोड्यावर बसलो होतो तो वागळता आणखी घोडे माझ्याबरोबर नव्हते. ¹³अंधार अस्तानाच खोऱ्याच्या वेशीतून मी बाहेर पडलो. मकरकूप विहिर आणि राखेच्या ढिगाची वेस यांच्या दिशेने मी कूच केले. यरुशलेमची मोडलेली तटबंदीची भिंत आणि त्यातील आगीच्या भक्षस्थानी पडलेली प्रवेशद्वारे यांची पाहणी केली. ¹⁴मग कारंजाचे प्रवेशद्वार आणि राजाचा तलाव यांच्याकडे गेलो.

पण माझा घोडा पलीकडे जाऊ शकेल इतकीही जागा नसल्याचे जवळ गेल्यावर माझ्या लक्षात आले. ¹⁵तेव्हा मी अंधारातच भिंतीची बारकाईने तपासणी करत खोऱ्यातून वरती गेलो. शेवटी मी मागे वळलो आणि परतून खोऱ्याच्या वेशीतून आत शिरलो. ¹⁶झग्राएली अधिकारी आणि महजन यांना माझा ठावठिकाणा माहित नव्हता. माझे काय चालले आहे ते त्यांना माहित नव्हते. यहुदी, याजक, राजाचे कुटुंबीय, अधिकारी आणि जे बांधकामाचे काम करणार होते यांच्यापैकी कोणालाही मी काही बोललो नव्हतो.

¹⁷मग मी या सगळ्यांना म्हणालो, “इथे आपल्याला काय त्रास आहे तो तुम्ही पाहातच आहात. यरुशलेम उजाड आणि उद्ध्वस्त झाले आहे. त्याच्या वेशी आगीत जळून गेल्या आहेत. चला, आता आपण यरुशलेमची तटबंदी पुन्हा बांधू या. म्हणजे आपली आणखी अप्रतिष्ठा होणार नाही.”

¹⁸देवाची माझ्यावर कृपा असल्याचेही मी त्यांना सांगितले. राजा माझ्याशी काय बोलला ते मी त्यांना सांगितले. तेव्हा ते लोक म्हणाले, “आपण आताच कामाला लागू या!” म्हणून आम्ही या सत्कार्याला सुरुवात केली. ¹⁹पण आम्ही पुन्हा बांधकाम करत असल्याची खबर होरोनचा सनबल्लट, अम्मोनी अधिकारी तोबीया आणि अरबी गेशेम यांना लागली. त्यांनी अगदी नीच पातळीवर जाऊन आमचा उपहास केला. ते म्हणाले, “हे काय करताय तुम्ही? राजाविरुद्ध बंड करणार आहात का?”

²⁰पण मी त्यांना असे म्हणालो: “स्वर्गातील देवच आम्हाला यश देईल. आम्ही देवाचे सेवक असून आम्ही हे नगर पुन्हा उभारू. या कामात तुम्ही काही मदत करू शकणार नाही. तुमच्या कुटुंबातील कोणीही यरुशलेममध्ये राहिलेले नाही. तुमच्या मालकीची जमीन येथे नाही. या जागेत असायचा तुम्हाला काही अधिकार नाही.”

तटबंदीचे बांधकाम करणारे

3 मुख्य याजकाचे नाव होते एल्याशीब. एल्याशीब आणि त्याचे याजक बांधव उठून कामाला लागले आणि त्यांनी मंढेवेस बांधली. त्यांनी पवित्र परमेश्वरसाठी प्रार्थनापूर्वक तिची प्रतिष्ठापना केली. दरवाजे भिंतीत बसवले. हमेयाचा बुरुज (म्हणजे शंभराचा बुरुज) आणि हनानेल बुरुज इथपर्यंत या याजकांनी यरुशलेमच्या तटबंदीचे काम केले. त्यांनी पवित्र परमेश्वरसाठी आपल्या कामाची प्रार्थनापूर्वक प्रतिष्ठापना केली.

²याजकांच्या शेजारी यरीहोच्या लोकांनी भिंत बांधली आणि इग्रीचा मुलगा जक्कूर याने यरीहोच्या लोकांच्या कामालागत भिंतीचे बांधकाम केले. ³हस्सनाच्या मुलांनी मत्स्यवेस बांधली. तुळ्या घातल्या. दरवाजे बसवले. या दरवाजांना कड्या आणि अडसर घातले. ⁴उरीयाचा मुलगा

मेरोमोथ याने या तदबंधीच्या पुढच्या भागाची डागडुजी केली. (उरीया हा हक्कूसे याचा मुलगा.)

बरेख्याचा मुलगा मशुल्लाम याने त्याच्या पुढच्या भागाचे काम केले. (बरेख्या मशेजबेलचा मुलगा.)

बानाचा मुलगा सादोक याने त्यापुढील भागाची दुरुस्ती केली.

⁵तकोवाच्या लोकांनी भिंतीच्या त्यापुढच्या भागाची डागडुजी केली. पण तकोवाच्या नेत्यांनी मात्र आपला राज्यपाल नहेम्या याच्यासाठी काम करायला नकार दिला.

⁶यहोयादा आणि मशुल्लाम यांनी जुन्या वेशीची दुरुस्ती केली. यहोयादा पासेहाचा मुलगा आणि मशुल्लाम बसोदयाचा मुलगा. त्यांनी तुळ्या बसवल्या आणि दरवाजे बिजागऱ्यांनी जोडले. नंतर कड्या व अडसर बसवले.

⁷गिबोन आणि मिस्या येथील लोकांनी भिंतीच्या पुढील भागाचे काम केले. गिबोन मथला मलत्या आणि मेरोनोथ येथला यादोन आणि गिबोन आणि मिस्या येथील लोकांनी हे काम केले. गिबोन आणि मिस्या हा भाग फरात नदीच्या पश्चिमेकडील भागाच्या राज्यपालांच्या सत्तेखाली होता.

⁸हरह याचा मुलगा उज्जियेल याने पुढच्या भागाची डागडुजी केली. उज्जियेल सोनार होता. हनन्या हा सुगंधी द्रव्ये करणाऱ्यांपैकी होता. या लोकांनी रुंद कोटापर्यंत यरुशलेमची डागडुजी केली.

⁹रूचा मुलगा रफाया याने भिंतीचा पुढील भाग बांधून काढला. यरुशलेमच्या अर्ध्या भागाचा हा राज्यपाल होता.

¹⁰हरूमफाचा मुलगा यदाया याने भिंतीच्या पुढच्या भागाचे काम केले. आपल्या स्वतःच्या घरालगतच्या भिंतीची डागडुजी त्याने केली. त्याच्या पुढचा भाग हशबन्याचा मुलगा हतुश याने बांधला. ¹¹हारीमचा मुलगा मल्कीया आणि पहथ-मवाबचा मुलगा हश्शूब यांनी पुढच्या भागाची दुरुस्ती केली. तसेच भट्टी बुरुज ही बांधली.

¹²हल्लोहेशचा मुलगा शल्लूम याने त्यापुढचा भाग दुरुस्त केला. या कामात त्याच्या मुलींनी त्याला मदत केली. शल्लूम यरुशलेमच्या अर्ध्या भागाचा अधिकारी होता.

¹³हानून नावाचा एक जण आणि जानोहे येथे राहणारे लोक यांनी खोऱ्याच्या वेशीची दुरुस्ती केली. ही वेस बांधून त्यांनी दारे बिजागऱ्यांवर उभी केली. मग या दारांना त्यांनी कड्या व अडसर घातले. शिवाय त्यांनी पाचशे यार्ड लांबीची भिंतही दुरुस्त केली. थेट उकिरड्याच्या वेशीपर्यंत त्यांनी ही डागडुजी केली.

¹⁴खाबचा मुलगा मल्कीया याने ही उकिरड्याची वेस बांधली. मल्कीया बेथ-हक्कू रेम या जिल्ह्याचा राज्यपाल होता. त्याने वेस दुरुस्त केली. दरवाजे बिजागऱ्यांसह लावले. दरवाजांना कड्या, अडसर घातले.

¹⁵कोलहोजेचा मुलगा शल्लूम याने कारंज्याची वेस दुरुस्त केली. शल्लूम मिस्या जिल्ह्याचा अधिकारी होता. त्याने वेस बांधून तिला छप्पर केले. वेशीचे दरवाजे

बिजागऱ्यांसह लावले. मग दारांना कड्या व अडसर बसवले. शिवाय त्याने राजाच्या बागेलगतच्या सिल्लोम तळ्याची भिंतही बांधली. दावीद नगरातून पायऱ्या उतरतात तिथपर्यंत त्याने डागडुजी केली.

¹⁶अजबूकचा मुलगा नहेम्या याने पुढचा भाग दुरुस्त केला. नहेम्या बेथसूरच्या अर्ध्या जिल्ह्याचा अधिकारी होता. दावीदच्या कबरेसमोरच्या भागापर्यंत त्याने डागडुजी केली. तसेच बांधून काढलेला तलाव आणि वीरगृह इथपर्यंत त्याने काम केले.

¹⁷लेवी घराण्यातील लोकांनी पुढचे काम केले. बानीचा मुलगा रहूम याच्या हाताखाली या लोकांनी काम केले. हशब्याने पुढच्या भागाची डागडुजी केली. नहेम्या कईला जिल्ह्याचा तो अधिकारी होता. त्याने आपल्या जिल्ह्यातर्फे दुरुस्त्या केल्या.

¹⁸त्याच्याभावांनी पुढचे काम केले. हेनदादाचा मुलगा बवई याच्या हाताखाली त्यांनी काम केले. कईलाच्या उरलेल्या निम्म्या भागाचा बवई अधिकारी होता.

¹⁹नंतर येशूवाचा मुलगा एजेर याने पुढचे दुरुस्तीचे काम पार पाडले. एजेर मिस्याचा राज्यपाल होता. शस्त्रागारापासून भिंतीच्या कोपऱ्यापर्यंतच्या भिंतदुरुस्तीचे काम त्याने केले ²⁰जक्कू याचा मुलगा बारूख याने पुढची दुरुस्ती केली. बारूखने खूप मेहनत घेऊन कोपऱ्यापासून पुढे एल्याशीबच्या घराच्या प्रवेशदारापर्यंतचे काम केले. एल्याशीब हा मुख्य याजक होता.

²¹हक्कूसेचा मुलगा उरीया. उरीयाचा मुलगा मेरोमोथ याने एल्याशीबच्या घराच्या दारापासून थेट घराच्या शेवटपर्यंत भिंतीचे काम केले.

²²भिंतीच्या पुढच्या भागाची दुरुस्ती त्या भागात राहणाऱ्या याजकांनी * केली.

²³बन्यामीन आणि हश्शूब यांनी आपापल्या घरामोरील भिंत दुरुस्त केली. अनन्याचा मुलगा मासेया. मासेयाचा मुलगा अजऱ्या. याने आपल्या घरालगतच्या भिंतीचे दुरुस्तीचे काम केले.

²⁴हेनदादाचा मुलगा बिन्नुई याने अजऱ्याच्या घरापासून, भिंतीचे वळण आणि पुढचा कोपरा येथपर्यंतचे काम केले.

²⁵उजई याचा मुलगा पलाल याने बुरजालगतच्या भिंतीच्या वळणापासूनची दुरुस्ती केली. हा बुरुज राजाच्या वरच्या घराजवळ होता. म्हणजेच राजाच्या पहारेकऱ्यांच्या चौकालगत होता. त्यांनंतर परोशचा मुलगा पदाय याने दुरुस्ती केली.

²⁶ओफेल टेकडीवर मंदिराचे सेवेकरी राहात असत. त्यांनी जलवेशीच्या पूर्वेपर्यंत आणि तिच्या नजीकच्या बुरुजापर्यंतचे भिंतदुरुस्तीचे काम केले.

²⁷पुढे तकोवाच्या लोकांनी मोठ्या बुरुजापासून ते थेट ओफेल टेकडीपर्यंतचा उरलेला भाग दुरुस्त केला.

त्या भागात राहणारे याजक "यावेन नदीच्या खोऱ्यात राहणारे याजक असाही" अर्थ असू शकेल.

²⁸छोडा वेशीवरचा भाग याजकांनी दुरुस्त केला. प्रत्येक याजकाने आपापल्या घरापुढच्या भागाची दुरुस्ती केली.

²⁹झुमेरचा मुलगा सादोक याने आपल्या घरापुढच्या भिंतीची डागडुजी केली. शखन्याचा मुलगा शमाया याने पुढचा भाग दुरुस्त केला. शमाया हा पूर्ववेशीचा राखणदार होता.

³⁰शलेम्याचा मुलगा हनन्या याने आणि सालफचा सहावा मुलगा हानून याने भिंतीची पुढची दुरुस्ती केली.

बरेख्याचा मुलगा मशुल्लाम याने आपल्या घरापुढची भिंत दुरुस्त केली. ³¹मंदिराचे सेवेकरी आणि व्यापारी यांच्या घरापर्यंतच्या भिंतीच्या भागाची दुरुस्ती मल्कीया याने केली. हा भाग तपासणी वेशीसमोर येतो. भिंतीच्या कोपऱ्यावरील जागे खोलीपर्यंतच्या भिंतीची दुरुस्ती मल्कीयाने केली. मल्कीया सोनार होता. ³²कोपऱ्यावरील खोली आणि मेंढरांची वेस यांच्या दरम्यानच्या भिंतीची दुरुस्ती सोनार आणि व्यापारी यांनी केली.

सनबल्लट आणि तोबीया

4 आम्ही यरुशलेमचा कोट बांधून काढत आहोत हे सनबल्लटच्या कानावर गेले. तेव्हा तो फार संतापला आणि नाराज झाला. त्याने यहूदांचा उपहास करायला सुरुवात केली. ²सनबल्लटने आपले मित्र आणि शोमरोन येथील सैन्य यांच्याशी बातचीत केली. तो म्हणाला, “हे दुबळे यहुदी कराहाते तरी काय? आपण त्यांची गय करू असे त्यांना वाटते? आपण यज्ञ करू असे त्यांना वाटते की काय? अगदी एका दिवसात आपण सगळे बांधकाम पुरे करू असे त्यांना वाटत असावे. या उकिरड्यातून आणि घाणीतून ते पुन्हा दगडांना सजीव करू शकणार नाहीत. ते निव्वळ राखेचे आणि उकिरड्याचे ढीग आहेत.”

³तोबीया अम्मोनीची सनबल्लटला साथ होती. तोबीया म्हणाला, “यहूदांनी हे कसले बांधकाम आरंभले आहे? एक लहानसा कोल्हा त्यावर चढून गेला तरी तो हा दगडी कोट पाडून टाकतील.”

⁴नेहम्याने देवाची प्रार्थना केली. तो म्हणाला, “आमच्या देवा, आमची प्रार्थना ऐक. हे लोक आमचा तिरस्कार करतात. सनबल्लट आणि तोबीया आमचा अपमान करत आहेत. त्या वाईट गोष्टी त्यांच्यावरच उलटव. त्यांना लाजिरवाणे कर. त्यांना निर्वासित अवस्थेत कैदी कर. ⁵त्यांच्या अपराधांची क्षमा करू नकोस. तसेच तुझ्या डोळ्यादेखत केलेल्या पापांना क्षमा करू नकोस. त्यांनी बांधकाम करणाऱ्यांचा अपमान केला आहे. आणि त्यांना नाउमेद केले आहे.”

⁶यरुशलेमचा कोट आम्ही बांधला. पूर्ण नगराभोवती तटबंदी बांधून काढली. पण तिची उंची असायला हवी त्यापेक्षा निम्मीच होती. लोकांनी मनापासून काम केले म्हणून आम्ही एवढे केले. ⁷पण सनबल्लट तोबीया, अरबी, अम्मोनी आणि अशदोदी यांचा मात्र फार संताप झाला.

लोकांनी यरुशलेमच्या भिंतीचे काम सुरुच ठेवले आहे हे त्यांनी ऐकले. भिंतीला पडलेली भगदाडे ते बुजवत आहेत हे ही त्यांच्या कानावर आले. ⁸तेव्हा या सर्वांनी एकत्र येऊन यरुशलेम विरुद्ध हल्ला करण्याचा कट केला. यरुशलेममध्ये गोंधळ उडवायचा त्यांनी बेत केला. शहरावर चालू करून येऊन हल्ला करायचे त्यांनी ठरवले. ⁹पण आम्ही आमच्या देवाची प्रार्थना केली. आणि त्यांना तोंड द्यायला सज्ज असावे म्हणून आम्ही रात्रंदिवस पहारा करण्यासाठी भिंतीवर राखणदार नेमले.

¹⁰आणि त्यावेळी यहुदी लोक म्हणाले, “बांधकामावरचे लोक थकत चालले आहेत. वाटेत खूपच घाण आणि केरकचरा माजला आहे. कोटाचे बांधकाम आम्ही चालू ठेवू शकत नाही. ¹¹आणि आपले शत्रू म्हणताहेत, ‘यहुदींना काही समजायच्या किंवा दिसायच्या अगोदरच आपण त्यांच्यात शिरकाव केलेला असेल. आपण त्यांना मारून टाकू म्हणजे कामच थांबेल.’”

¹²मग आमच्या शत्रूंच्या मध्ये राहणारे जे यहुदी लोक होते त्यांनी आम्हाला पुढील गोष्ट दहादा सांगितली, “आपल्या शत्रूने आम्हाला चहूबाजूंनी वेढले आहे. पाहावे तिकडे तेच आहेत.”

¹³तेव्हा मी कोटाभोवतालच्या सर्वांत सखल जागांच्या मागे काही जणांना ठेवले. भिंतीतील भगदाडांजवळ त्यांना ठेवले. आपापल्या तलवारी, भाले आणि धनुष्यांसह कुटुंबेच मी नेमली. ¹⁴सगळी परिस्थिती मी डोळ्याखालून घातली. आणि मग उभा राहून मी महत्वाची घराणी, अधिकारी आणि इतर लोक यांना म्हणालो, “आपल्या शत्रूची धास्ती बाळगू नका. लक्षात ठेवा, आमचा प्रभु, परमेश्वर जो महान आणि सामर्थ्यशाली आहे त्याचे स्मरण करा. आपले भाऊबंद मुलगे, मुली यांच्याकरता तुम्ही लढा दिला पाहिजे. आपल्या बायका आणि घरेदारे यांच्यासाठी लढले पाहिजे.”

¹⁵आपले बेत आम्हाला कळून चुकले आहेत हे मग आमच्या शत्रूंनी ऐकले. देवाने त्यांचे बेत धुळीला मिळवले हे त्यांना समजले. तेव्हा आम्ही पुन्हा कोटाच्या कामाला लागलो. जो तो आपापल्या ठिकाणी जाऊन आपल्या वाटचे काम करू लागला. ¹⁶त्या दिवसापासून माझ्याकडची निम्मी माणसे तटबंदीचे काम करत होती. आणि उरलेले निम्मे लोक भाले, ढाली, धनुष्य, चिलखत यासह राखणीला सज्ज होते. भिंतीचे बांधकाम करणाऱ्या सर्व यहुदी लोकांच्या पाठीमागे सैन्यातील अधिकारी उभे होते. ¹⁷बांधकाम करणारे आणि त्यांचे मदतनीस यांच्या एका हातात बांधकामाची अवजारे तर दुसऱ्या हातात शस्त्रे होती. ¹⁸तलवार कमरेला बांधूनच प्रत्येकजण बांधकाम करत होता. सावधगिरीच्या इशऱ्याचे रणशिंग वाजवणारा माणूस माझ्या शेजारीच होता. ¹⁹मग मी प्रमुख घराणी, अधिकारी आणि इतर लोक यांच्याशी बोललो. त्यांना मी म्हणालो “ही एक प्रचंड कामगिरी आहे आणि आपण भिंतीलागत

विक्रुरलेलो आहोत. एकमेकापासून लांब अंतरावर आहोत. ²⁰तेव्हा कर्ण्याचा आवाज कानी पडताच त्या ठिकाणी धावत या. तेथे आपण एकत्रगोळा होऊ आणि देवच आपल्यासाठी लढेल."

²¹तेव्हा आम्ही यरुशलेमच्या कोटाचे काम चालूच ठेवले. अर्ध्या लोकांजवळ भाले होते. पहाट उजडल्यापासून ते थेट रात्री आकाशात चांदण्या दिसू लागेपर्यंत आम्ही काम करत होते.

²²त्यावेळी मी लोकांना असेही म्हणालो, "प्रत्येक बांधकाम करणाऱ्याने आपल्या मदतनीसासह रात्री यरुशलेमच्या आत राहिले पाहिजे. म्हणजे रात्री ते राखणदार म्हणून आणि दिवसा कामगार म्हणून काम करतील."

²³तेव्हा आमच्यापैकी कोणीही अंगावरचे कपडे उतरवले नाहीत. मी, माझे भाऊ, माझी माणसे, आणि राखणदार यांच्यापैकी कोणीही नाही. सदा सर्वकाळ आम्ही सर्वजण शस्त्रसज्ज होतो-अगदी पाणवट्यावर जात असू तेव्हा ही.

नहेम्याची गरिबांना मदत

5 अनेक गरीब लोकांनी आपल्या यहुदी बांधवांविरुद्ध तक्रार करायला सुरुवात केली. ²त्यांच्यापैकी काहीजण म्हणू लागले, "आम्हाला बरीच मुले बाळे आहेत. आम्हाला खायला मिळावे आणि आम्ही जिवंत राहावे यासाठी आम्हाला धान्य तर मिळाले पाहिजे."

³इतर काही म्हणत होते, "सध्या दुष्काळ आहे. धान्यासाठी आम्हाला आमची शेत, द्राक्षमळे आणि घरे गहाण टाकावी लागत आहेत."

⁴आणखी काही म्हणत, "आमची शेते आणि द्राक्षमळे यांच्यावर आम्हाला राजाचा कर भरवा लागत आहे. पण तो भरणे परवडत नसल्यामुळे आम्हाला पैसे उसने घ्यावे लागत आहेत. ⁵ते श्रीमंत लोक पाहा! आम्ही त्यांच्यासारखेच तर आहोत. त्यांच्या मुलांसारखीच आमची मुले आहेत. पण आम्हांला आमची मुले मुली गुलाम म्हणून विकावी लागली. काहीना तर आपल्या मुलींना गुलाम म्हणून विकणे भाग पडलेले आहे. आम्ही असहाय आहोत. आमची शेती आणि द्राक्षमळे तर गेलेच. ते आता इतर लोकांच्या मालकीचे आहेत."

⁶या तक्रारी ऐकल्या तेव्हा मला अतिशय संताप आला. ⁷पण मी स्वतःला शांत केले आणि मग श्रीमंत कुटुंबे आणि कारभारी यांच्याकडे गेलो. त्यांना म्हणालो, "तुम्ही लोकांना जी रक्कम कर्जाक देता तिच्यावर व्याज द्यायची तुम्ही या आपल्याच माणसांना बळजबरी करत आहात. ते तुम्ही थांबवले पाहिजे." मग मी सर्व लोकांना एकत्र बोलावले. ⁸त्यांना मी म्हणालो, "आपले यहुदी बांधव इतर देशामध्ये गुलाम म्हणून विकले गेले होते. त्यांना पुन्हा विकत घेऊन मुक्त करण्याचे आपण सर्वतोपरी प्रयत्न

केले. आणि आता पुन्हा तुम्ही त्यांना गुलामासारखे विकत आहा!"

ते श्रीमंत लोक आणि अधिकारी गप्प राहिले. त्यांना काही बोलायला जागा उरली नाही. ⁹तेव्हा मी त्यांच्याशी बोलत राहिलो. मी म्हणालो, "तुम्ही जे करत आहात ते बरोबर नाही. देवाविषयी भय आणि आदर बाळगावा हे तुम्ही जाणता. इतर लोकांसारखी लाजिरवाणी कृत्ये तुम्ही करू नयेत. ¹⁰माझे लोक,

माझे भाऊ आणि मी सुध्दा लोकांना पैसे आणि धान्य उधार देत आहोत. पण त्यावरचे व्याज त्यांना सक्तीने द्यायला लावणे थांबवले पाहिजे. ¹¹त्यांची शेती, द्राक्षमळे, जैतुनाचे मळे आणि घरे तुम्ही त्यांना आताच्या आता परत करा. त्यांना लावलेले व्याजही तुम्ही परत करा. त्यांना जे पैसे, धान्य, नवीन द्राक्षारस आणि तेल तुम्ही कर्जाक दिलेत त्यावर तुम्ही एक टक्का व्याज लावले आहे. ते तुम्ही त्यांना परत करा."

¹²यावर ते श्रीमंत लोक आणि अधिकारी म्हणाले, "आम्ही ते परत करू आणि आम्ही त्यांच्या कडून अधिक काही मागणार नाही. नहेम्या, आम्ही तुझ्या म्हणण्यावर हुकूम वागू."

मग मी याजकांना बोलावून घेतले. श्रीमंत लोक आणि अधिकारी जे बोलले त्याप्रमाणे वागण्याचे मी त्यांना देवासमोर वचन द्यायला लावले. ¹³मग मी माझ्या वस्त्रावरच्या चुण्या झटकत म्हणालो, "आपले वचन जो पाळत नाही त्या प्रत्येकाची गत देव अशीच करतो. देव त्यांना त्यांच्या घरातून झटकून टाकील. ज्यासाठी त्यांनी कामधंदा केला ते त्यांच्यापासून हिरावून घेतले जाईल. तो माणूस सर्वस्वाला मुकेल."

माझे सांगून झाले. आणि सर्वजण त्याच्याशी सहमत झाले. ते सर्व म्हणाले, "आमेन!" मग त्यांनी परमेश्वराचे गुणगान केले. आपल्या वचनाप्रमाणे लोक वागले.

¹⁴शिवाय, यहुदांच्या भूमीवर राज्यपाल म्हणून माझी नेमणूक असतानाच्या त्या काळात मी अथवा माझ्या भाऊबंदांनी राज्यपालाच्या दर्जाचे अन्न घेतले नाही. माझ्या अन्नासाठी लोकांवर कर भरायची सक्ती मी केली नाही अर्तहशशत राजाच्या कारकीर्दीच्या विसाव्या वर्षापासून बतिसाव्या वर्षापर्यंत * मी अधिकारी होतो. मी यहुदाचा बारा वर्षे अधिकारी होतो. ¹⁵पण माझ्या आधी स्तेवर असलेल्या राज्यपालांनी लोकांना त्रस्त केले. या अधिकाऱ्यांनी लोकांना प्रत्येकी एक पौंड चांदी बळजबरीने द्यायला लावली. लोकांना त्यांनी अन्न आणि द्राक्षारस द्यायला भाग पाडले. या राज्यपालांच्या हाताखालच्या प्रमुखांनीही लोकांवर सत्ता गाजवली आणि त्यांचे जिणे खडतर केले. पण मी देवाविषयी भय आणि आदर बाळगला, त्यामुळे अशा गोष्टी केल्या नाहीत. ¹⁶यरुशलेमची तटबंदी

उभारायला मी कष्ट घेतले. भिंतीचे काम करायला माझी सर्व माणसे एकत्र आली. आम्ही कोणाची जमीन बळकावली नाही!

¹⁷शिवाय माझ्या मेजावर मी नेहमीच दीडशे यहुदींना अगत्याने जेवायला घालत असे. शिवाय आसपासच्या राष्ट्रांतून आलेल्या लोकांनाही मी जेवू घालत असे. ¹⁸मेजावर माझ्या पंक्तीला बसणाऱ्यांसाठी म्हणून रोजचे अन्नाचे प्रमाण पुढीलप्रमाणे असे: एक गाय, सहा निवडक मेंढरे आणि वेगवेगळ्या प्रकारचे पक्षी शिवाय दहा दहा दिवसांच्या अंतराने सर्व प्रकारचे द्राक्षारस माझ्या मेजावर पुरवण्यात येत. तरीही, अधिकाऱ्यांसाठी ज्या प्रकारच्या अन्नाची मुभा असते त्याची मागणी मी कधीही केली नाही. माझ्या अन्नाची किंमत म्हणून मी लोकांना कर भरायची सक्ती कधीही केली नाही. लोकांचे काम अतिशय कष्टाचे आहे हे मी जाणून होते. ¹⁹देवा, या लोकांकरीता मी जे भले केले ते ध्यानात असू दे.

आणखी समस्या

6 पुढे, आम्ही भिंत बांधल्याचे सनबल्लट, तोबीया, गेशेम हा अरब आणि आमचे इतर शत्रू यांनी ऐकले. भिंतीतली भगादाडे आम्ही बुजवली पण वेशीचे दरवाजे अजून बसवले गेले नव्हते. ²तेव्हा सनबल्लट आणि गेशेम यांनी मला असा निरोप पाठवला: “नेहम्या, ये. आपण एकमेकांना भेटू. ओनोंच्या मैदानावर केफिरिम या गावात आपण एकत्र जमू.” पण त्यांचा हेतू मला इजा करण्याचा होता.

³तेव्हा मी माझ्या निरोप्यांमार्फत पुढीलप्रमाणे निरोप पाठवला: “एका महत्वाच्या कामात असल्यामुळे मी खाली येऊ शकत नाही. तुम्हाला भेटायला आल्यामुळे काम थांबावे असे मला वाटत नाही.”

⁴सनबल्लट आणि गेशेम यांनी हाच निरोप माझ्याकडे चार वेळा पाठवला. आणि मी ही त्यांना प्रत्येक वेळी हेच उत्तर पाठवले. ⁵मग, पाचव्या वेळी सनबल्लटने आपल्या मदतनीसा करवी हाच निरोप मला दिला. यावेळी त्याच्याकडे उघडे पत्र होते. ⁶पत्रातला मजकूर असा होता. “येथे एक अफवा पसरली आहे. लोक सर्वत्र तेच बोलत आहेत. खेरीज, गेशेमच्या म्हणण्याप्रमाणे त्यात तथ्य आहे. तू आणि यहुदी मिळून राजाविरुद्ध बंड करायच्या बेतात आहात असे लोक म्हणतात. म्हणूनच तुम्ही यरुशलेमच्या तटबंदीचे बांधकाम करत आहात. तू यहुदी लोकांचा नवा राजा होणार असेही लोक म्हणतात. ⁷यहुदात राजा आहे. असे स्वतःबद्दल घोषित करायला तू यरुशलेममध्ये संदेष्टे नेमले आहेस अशीही एक अफवा आहे.

नेहम्या, राजा अर्तहशतच्या हे सगळे कानावर जाईल हे मी तुला बजावून ठेवतो. तेव्हा, ये आपण एकदा भेटून त्याबद्दल बोलू.”

⁸तेव्हा मी सनबल्लटला उलट उत्तर पाठवले की, “तू म्हणतोस तसे काही चाललेले नाही. या केवळ तुझ्याच मनातल्या कल्पना आहेत.”

⁹आमचे शत्रू आम्हाला भीती दाखवायचा प्रयत्न करत होते. ते मनात म्हणत होते, “यहुदी घाबरतील आणि काम चालू ठेवण्याची उमेद त्यांच्यात राहणार नाही. मग भिंतीचे काम पुरे होणार नाही.”

मग मी प्रार्थना केली, “देवा, मला बळ दे.”

¹⁰मी एकदा दलायाचा मुलगा शमाया याच्या घरी गेलो. दलाया हा महेतबेलचा मुलगा. शमायाला आपल्या घरीच थांबून राहावे लागले होते. तो म्हणाला,

“नेहम्या, आपण देवाच्या मंदिरात भेटू. आत पवित्र जागेत जाऊन आपण दरवाजे बंद करू. कारण लोक तुला मारायला येत आहेत. ते आज रात्रीच तुला मारायला येतील.”

¹¹पण मी शमायाला म्हणालो, “माझ्यासारख्याने पळून जावे? जीव बचावण्यासाठी माझ्यासारख्या माणसाने मंदिरात जाऊन बसू नये. मी जाणार नाही.”

¹²शमायाला देवाने पाठवले नव्हते हे मला माहीत होते. त्याने माझ्याविरुद्ध भाकीत केले कारण तोबीया आणि सनबल्लटने त्याला त्याबद्दल पैसे चारले होते, हे मी जाणून होते. ¹³मला हैराण करून घाबरवावे यासाठी शमायाला पैसे दिले जात होते. घाबरून जाऊन लपून बसण्यासाठी मंदिरात जाण्याचे पाप माझ्या हातून व्हावे अशी त्यांची इच्छा होती. तसे झाले असते तर माझी अप्रतिष्ठा करायला आणि माझी अपकीर्ती करायला माझ्या शत्रूंना ते एक कारण मिळाले असते.

¹⁴देवा, कृपा करून तोबीया आणि सनबल्लट यांची आठवण ठेव. त्यांनी केलेली दुष्कृत्ये आठव. मला भय दाखवणारी नोवळा ही संदेष्टी आणि इतर संदेष्टे यांचे ही स्मरण असू दे.

भिंत बांधून झाली

¹⁵मग अलूल महिन्याच्या पंचविसाव्या दिवशी यरुशलेमच्या भिंतीचे काम समाप्त झाले. भिंतीचे काम व्हायला बावन्न दिवस लागले. ¹⁶कोट बांधण्याचे काम पूर्ण झाल्याचे आमच्या सर्व शत्रूंनी ऐकले. ते पूर्ण झाल्याचे आमच्या भोवतींच्या सर्व राष्ट्रांनी पाहिले आणि त्यांचे धैर्य गळून गेले. कारण आमच्या देवाच्या मदतीने हे काम झाल्याचे त्यांच्या लक्षात आले.

¹⁷शिवाय, तटबंदीचे काम पूर्ण झाल्यानंतरच्या काळात यहुदातील श्रीमंत लोक तोबीयाला सारखी पत्रे पाठवत होती. तोबीया त्यांना उचरे देत होता. ¹⁸यहुदातील बऱ्याच लोकांनी त्याच्याशी प्रामाणिक राहायचे त्याला वचन दिले

होते म्हणून ते ही पत्रे पाठवत होते. कारण, आरहाचा मुलगा शखून्या याचा तोबीया जावई होता. आणि तोबीयाचा मुलगा योहानान याचे मशुल्लामच्या मुलीशी लग्न झाले होते. मशुल्लाम हा बरेख्याचा मुलगा. ¹⁹आणि पूर्वी या लोकांनी तोबीयाला एक खास वचन दिले होते. त्यामुळे तोबीया किती चांगला आहे हे ही माणसे मला सारखी सांगत. आणि मी काय करत असे ते तोबीयाला सांगत राहात. मला भयभीत करण्यासाठी मग तोबीया मला पत्रे पाठवी.

7 तेव्हा तटबंदीचे काम पुरे झाले मग आम्ही वेशीवर दरवाजे बसवले. वेशींवर पहारा करायला माणसे नेमली. मंदिरात गायनाला आणि याजकांना मदत करायला माणसे नेमून दिली. ²यानंतर माझा भाऊ हनानी याला मी यरुशलेमचा अधिकार सोपवला. हनन्या नावाच्या दुसऱ्या एकाला गडीचा मुख्याधिकारी म्हणून निवडले. हनानीची निवड मी केली कारण तो अत्यंत प्रामाणिक होता आणि इतरांपेक्षा देवाबद्दल तो अधिक भय बाळगत असे. ³नंतर हनानी आणि हनन्या यांना मी म्हणालो, "सूर्य चांगला वर येऊन ऊन तापल्यावरच तुम्ही रोज वेशीचे दरवाजे उघडा आणि सूर्यास्तापूर्वीच दरवाजे लावून घ्या. यरुशलेममध्ये राहणाऱ्यांमधून पहारेकऱ्यांची निवड करा. त्यापैकी काही जणांना नगराच्या रक्षणासाठी मौक्याच्या जागी ठेवा. आणि इतरांना आपापल्या घराजवळ पहारा करू द्या."

बंदिवासातून परतणाऱ्यांची यादी

⁴आता नगर चांगले विस्तीर्ण आणि मोकळे होते. पण वस्ती अगदी कमी होती आणि घरे अजून पुन्हा बांधून काढली गेली नव्हती. ⁵तेव्हा सर्व लोकांनी एकदा एकत्र जमावे असे देवाने माझ्या मनात आणले. सर्व वंशावळ्यांची यादी करावी म्हणून मी सर्व महत्वाची माणसे, अधिकारी, सामान्य लोक यांना एकत्र बोलावले. बंदिवासातून जे सगळ्यात आधी परत आले त्यांच्या वंशवळ्यांच्या याद्या मला सापडल्या त्यात मला जे लिहिलेले सापडले ते पुढीलप्रमाणे:

⁶बंदिवासातून परत आलेले या प्रांतातले लोक असे. बाबेलचा राजा नबुखदनेस्सर याने या लोकांना बाबेलला कैद करून नेले होते. हे लोक यरुशलेम आणि यहूदा येथे परतले. जो तो आपापल्या गावी गेला. ⁷जरुब्बाबेल बरोबर परत आले ते लोक असे: येशूवा, नहेम्या, अजक्या, राम्या, नहमानी, मर्दखय, बिलशान, मिस्येरथ बिग्वई, नहम आणि बाना. इझ्राएलचे जे लोक परतले त्यांनी नावे आणि संख्या पुढीलप्रमाणे:

8	परोशचे वंशज	2,172
9	शेफथ्याचे वंशज	372
10	आरहचे वंशज	652

11	येशूवा आणि यवाब यांच्या वंशावळीतील पहधमवाबचे वंशज	2,818
12	एलामचे वंशज	1,254
13	जतूचे वंशज	845
14	जक्कू ईचे वंशज	760
15	बिन्नुईचे वंशज	648
16	बेबाईचे वंशज	628
17	अजगादचे वंशज	2,322
18	अदोनीकामचे वंशज	667
19	बिग्वईचे वंशज	2,067
20	आदीनाचे वंशज	655
21	हिज्कीयाच्या कुटुंबातील ओटेरेचे वंशज	98
22	हाशुमाचे वंशज	328
23	बेसाईचे वंशज	324
24	हारिफाचे वंशज	112
25	गिबोनाचे वंशज	95
26	बेथलहेम आणि नटोफा या गावांमधली माणसे	188
27	अनाथोथ गावची माणसे	128
28	बेथ-अजमावेथ मधले लोक	42
29	क्रियाथ-यारीम, कपीरा व बैरोथ या गावातली	743
30	रामा आणि गेबा इथली	621
31	मिखमास या गावची	122
32	बेथल आणि आय इथली	123
33	नबो या दुसऱ्या एका गावची	52
34	एलाम या दुसऱ्या गावची	1,254
35	हारिम या गावचे लोक	320
36	यरीहो या गावचे लोक	345
37	लोद, हादीद व ओनो या गावाचे	721
38	सनावाचे	3,930

³⁹याजक पुढीलप्रमाणे:

	येशूवाच्या घराण्यातली यदाया याचे वंशज	973
40	इम्मेराचे वंशज	1,052
41	पशहूराचे वंशज	1,247
42	हारिमाचे वंशज	1,017

⁴³लेवीच्या घराण्यातील माणसे पुढील प्रमाणे:

	होदयाच्या कुळातली कदमीएल च्या घराण्यातील येशूवाचे वंशज	74

44 गाणारे असे:
आसाफाचे वंशज 148

45 द्वारपाल पुढील प्रमाणे:
शल्लूम, आटेर, तल्मोन, अक्कू ब, हतीता, शोबा
यांचे वंशज 138

46 हे मंदिराचे विशेष सेवेकरी:

सीहा, हशूफा, तबायोथ, यांचे वंशज
47 केरोस, सीया, पादोन
48 लेबोना, हगाबा, सल्माई
49 हानान, गिहेल, गहार
50 राया, रसीन, नकोदा
51 गज्जाम, उज्जा, पासेहा
52 बेसई, मऊनीम, नफूशेसीम
53 बकबूक, हकूफ, हईराचे
54 बसलीथ, महीद, हर्शा
55 बर्कोस, सीसरा, तामहा
56 नसीहा आणि हतीफा

57 शलमोनच्या सेवकांचे वंशज :

सोताई, सोफेनेथ, परीदा
58 याला, दर्कोन, गिद्वेल
59 शफाट्या, हत्तिल, पोखेरेथ-हस्सबाईम
आणि आमोन.

60 मंदिराचे सेवेकरी आणि शलमोनच्या
सेवकांचे वंशज मिळून 392

61 तेल मेलह, तेल-हर्षा, करुब, अदोन व इम्मेर या
गावांमधून काही लोक यरुशलेमला आले होते, पण आपली
घराणी मूळ इझ्राएलीमधलीच आहेत हे त्यांना खात्रीलायक
सांगता येत नव्हते. ते लोक असे:

62 दलाया, तोबीया आणि नकोदा
यांचे वंशज 642

63 आणि याजकांच्या घराण्यातील वंशज असे:

हबाया, हक्कूसे, बर्जिल्लय (गिलादच्या
बर्जिल्लयच्या मुलीशी लग्न करणाऱ्याची गणना
बर्जिल्लयच्या वंशजात होई)

64 काही असे होते की त्यांना आपल्या वंशावळीचा
इतिहास शोधूनही सापडला नाही. याजक म्हणून काम
करता यावे यासाठी आपण याजकांचेच पूर्वज आहोत हे

काही त्यांना सिध्द करता आले नाही. त्यामुळे त्यांना
याजक म्हणून सेवा करता आली नाही. त्यांची नावे
याजकांच्या यादीमध्ये समाविष्ट झाली नाहीत. 65 अत्यंत
पवित्र अन्न या लोकांनी खाऊ नये अशी राज्यपालाने
त्यांना आज्ञा दिली. ऊरीम व थुम्मीम घातलेल्या मुख्य
याजकाने या बाबतीत देवाची अनुज्ञा घेईपर्यंत त्यांनी या
अन्नतले काही खायचे नव्हते.

66-67 परत आलेल्या जथ्या मध्ये सगळे मिळून एकंदर
42,360 लोक होते. यात 7,337 स्त्री-पुरुष सेवकांची
गणना केलेली नाही. शिवाय त्यांच्यामध्ये 245
गायकगायिका होत्या. 68-69 त्यांच्याजवळ 736 घोडे, 245
खेचरे, 435 उंट आणि 6,720 गावे होती.

70 घराण्यांच्या काही प्रमुखांनी कामाला हातभार म्हणून
पैसे दिले. राज्यपालने एकोणिस पौंड सोने भांडाराला दिले.
शिवाय पन्नास वाडगे आणि याजकांसाठी 530 वस्त्रे दिली.
71 घराण्यांच्या प्रमुखांनी कामाला साहाय्य म्हणून भांडाराला
375 पौंड सोने दिले. याखेरीज 1 1/3 टन चांदी देखिल
दिली. 72 इतर सर्व लोकांनी मिळून 375 पौंड सोने, 1
1/3 टन चांदी आणि याजकांसाठी 67 वस्त्रे दिली.

73 अशाप्रकारे याजक, लेवींच्या घराण्यातील लोक,
द्वारपाल, गायक आणि मंदिरातील सेवेकरी आपापल्या
गावी स्थिरावले. इतर इझ्राएल लोकही आपापल्या गावी
स्थायिक झाले. आणि सातव्या महिन्यापर्यंत सर्व इझ्राएल
लोक स्वतःच्या गावांमध्ये स्थिरस्थावर झाले.

एज्राचे नियमशास्त्राचे पठण

8 त्या वर्षीच्या सातव्या महिन्यात सर्व इझ्राएल लोक
एकत्र आले. त्यांच्यामध्ये इतकी एकजूट होती की
ते एकमेकांशी अगदी तद्रूप झाले होते. पाणी वेशीच्या
समोरच्या मोकळ्या जागेत ते जमले. त्या सर्वांनी शिक्षक
एज्राला मोशेच्या नियमशास्त्राचे पुस्तक बाहेर काढायला
सांगितले. परमेश्वराने इझ्राएल लोकांना सांगितले ते
नियमशास्त्र हेच. तेव्हा एज्राने तेथे जमलेल्या लोकांसमोर
नियमशास्त्र आणले. त्या वर्षीच्या सातव्या महिन्याचा तो
पहिला दिवस होता.* या सभेला स्त्रिया-पुरुष आणि
ज्यांना ज्यांना वाचलेले समजत होते असे सर्वजण होते.
3 एज्राने या नियमशास्त्रातून पहाटेपासून दुपारपर्यंत मोठ्या
आवाजात वाचून दाखवले. एज्रा पाणीवेशीसमोरच्या
मोकळ्या चौकाकडे तोंड करून उभा होता. समस्त
स्त्रीपुरुषांना आणि वाचलेले समजत होते इतपत मोठे
असलेल्या सर्वांपुढे त्याने वाचले. सर्व लोकांनी
नियमशास्त्राचे हे पठण काळजीपूर्वक आणि लक्ष देऊन
एकेले. 4 एज्रा एका उंच लाकडी मंचावर उभा होता.
खास या प्रसंगाकरताच तो करवून घेतला होता. मतिथ्य,

सातव्या महिन्याचा पहिला दिवस होता प्रार्थनेचा विशेष दिवस
होता. लोकांनी तेव्हा एकत्र येऊन सहभोजन केले.

शेमा, अनाया, उरीया, हिल्कीया आणि मासेया हे एज़ाच्या उजव्या बाजूला उभे होते तर पदाया, मीशाएल, मल्खीया, हाशूम, हशब्दाना, जख्च्या, आणि मशुल्लाम हे डावीकडे होते.

⁵आणि एज़ाने ग्रंथ उघडला. एज़ा उंच मंचावर सर्वासमोर उभा असल्यामुळे सगळ्यांना तो दिसत होता. एज़ाने नियमशास्त्राचा ग्रंथ उघडल्याबरोबर लोक उभे राहिले. ⁶एज़ाने परमेश्वराची, शेर परमेश्वराची स्तुती केली तेव्हा सर्व लोकांनी आपले हात वर करून "आमेन! आमेन!" असा उद्गार काढला. मग सर्वांनी खाली वाकून, मस्तक जमिनीपर्यंत लववून परमेश्वराला वंदन केले.

⁷बाजूला उभे असलेले लेवी घराण्यातील लोक समुदायाला नियमशास्त्र समजावून सांगत होते. त्या लेवींची नावे अशी: येशूवा, बानी, शेरब्या, यामीन, अक्कू ब, शब्थर्द, होदीया, मासेया, कलीता, अज्च्या, योजाबाद, हानान व पेलया, ⁸या लेवींनी देवाच्या नियमशास्त्राचा ग्रंथ वाचला. त्याचा अर्थ स्पष्टकरून लोकांना समजेल असा उलगडून सांगितला. ज्याचे पठण चालले होते ते लोकांना समजावे म्हणून त्यांनी हे विवरण केले.

⁹यानंतर नहेम्या हा राज्यपाल, याजक व शिक्षक एज़ा आणि लोकांना स्पष्टीकरण करून सांगणारे लेवी हे बोलले. ते म्हणाले, "तुमचा परमेश्वर देव याचा आजचा हा खास पवित्र दिवस आहे. आज दुःखी राहू नका आणि शोक करू नका." कारण नियमशास्त्रातील देवाची वचने ऐकत असताना लोक रडू लागले होते म्हणून त्यांनी हे सांगितले.

¹⁰नहेम्या म्हणाला, "आता जा आणि सुग्रास अन्न खा, गोड पेये प्या. ज्यांना असे खाणेपिणे करता आलेले नाही त्यांना आपल्यातले काही खाद्य-पेय पाठवा. परमेश्वराचा हा पवित्र दिवस आहे. दुःखी राहू नका. कारण परमेश्वराचा आनंदच तुम्हाला सामर्थ्य देणार आहे."

¹¹लेवी घराण्यातील लोकांनी जमलेल्या लोकांना शांत केले. लेवी म्हणाले, "शांत व्हा, उगे राहा. आजचा दिवस पवित्र आहे. शोक करू नका."

¹²मग सर्व लोक मेजवानी घ्यायला गेले. खाद्यपेयात त्यांनी इतरांना सहभागी करून घेतले. अतिशय आनंदात त्यांनी हा विशेष दिवस साजरा केला. परमेश्वराची जी वचने शिक्षक त्यांना समजावून सांगत होते ती त्यांना अखेर समजली.

¹³यानंतर त्या महिन्याच्या दुसऱ्या दिवशी सर्व घराण्यांचे प्रमुख एज़ाला तसेच याजकांना व लेवींना भेटायला गेले. नियमशास्त्राचे अध्ययन करण्यासाठी ते शास्त्री एज़ा भोवती जमले.

¹⁴⁻¹⁵परमेश्वराने मोशेमार्फत लोकांना हे नियमशास्त्र दिले. त्यात यांना अभ्यासातून असे सापडले की, वर्षांच्या सातव्या महिन्यात इज़्राएल लोकांनी तात्पुरत्या राहट्यांत राहावे. लोकांनी सर्व नगरांमध्ये आणि यरुशलैमभर फिरून

अशी घोषणा करावी, "डोंगराळ भागामध्ये जाऊन वेगवेगळ्या प्रकारच्या जैतून वृक्षांच्या फांद्या आणाव्या. देवदारू, खजुरी आणि सावली देणाऱ्या वृक्षांच्या फांद्या आणाव्या आणि त्यांची तात्पुरते मांडव उभारावेत. नियमशास्त्रात सांगितल्याप्रमाणे करावे."

¹⁶तेव्हा लोक बाहेर पडले आणि त्यांनी तशा फांद्या आणल्या. त्यांतून त्यांनी स्वतःसाठी तात्पुरते मांडव बनवले. प्रत्येकाने आपापल्या धाब्यावर आणि आपापल्या अंगणात मांडव उभारले. मंदिराच्या अंगणात, पाणी वेशी समोरच्या चौकात आणि एफ्राईम वेशी जवळही त्यांनी मांडव घातले. ¹⁷बंदिवासातून परत आलेल्या सर्वेच्या सर्व इज़्राएल लोकांनी असे मांडव घातले. त्यात ते राहिले. नूनचा मुलगा यहोशवा याच्या काळ्यापासून ते आजतागायत इज़्राएलींनी हा मंडपाचा सण अशाप्रकारे साजरा केला नव्हता. सर्वांना अतिशय आनंद झाला होता.

¹⁸या सणाच्या काळात एज़ाने त्यांना रोज नियमशास्त्र वाचून दाखवले. सणाच्या पहिल्या दिवसापासून अखेरच्या दिवसापर्यंत एज़ाने हे पठण केले. इज़्राएलींनी सात दिवस हा सण साजरा केला. नियमशास्त्राला अनुसरून आठव्या दिवशी ते सर्वजण खास सभेसाठी एकत्र जमले.

इज़्राएलींचा पापाचा कबुलीजबाब

9 त्याच महिन्याच्या चौविसाव्या दिवशी सर्व इज़्राएल लोक उपावासाठी एकत्र जमले. आपल्याला शोक झाला आहे हे सूचित करणारे कपडे त्यांनी घातले होते. तसेच आपली विमनस्कता दाखवण्यासाठी त्यांनी केसात राख घालून घेतली होती. ²मूळ इज़्राएली लोक परकी लोकांमध्ये न मिसळता वेगळा गट करून उभे होते. इज़्राएलींनी मंदिरात उभे राहून आपल्या तसेच आपल्या पूर्वजांच्या पापांची कबुली दिली. ³तीन तास तिथे उभे राहून त्यांनी परमेश्वर देवाच्या नियमशास्त्राच्या ग्रंथाचे वाचन केले. पुढे आणखी तीन तास त्यांनी आपल्या पातकांचे कबुलीजबाब दिले आणि खाली वाकून परमेश्वराची उपासना केली.

⁴मग लेवी जिऱ्यावर उभे राहिले. या लेवींची नावे पुढीलप्रमाणे: येशूवा, बानी, कदमीएल, शबन्त्या, बुन्नी, शेरब्या बानी, आणि कनानी. त्यांनी खूप मोठ्याने परमेश्वर देवाचा धावा केला. ⁵मग पुढील हे लेवी पुन्हा बोलले: येशुवा, बानी, कदमीएल, बानी, हशबन्त्या, शेरब्या, होदीया, शबन्त्या आणि पथ्हा. ते म्हणाले, "उभे राहा आणि आपला परमेश्वर देव याचे स्तवन करा."

देवाचे अस्तित्व पहिल्यापासून आहे आणि परमेश्वर चिरकाल राहील. लोक तुझ्या वैभवशाही नावाचे स्तवन करोत. तुझे नाम स्तुती आणि आशीर्वाद यांच्या पलीकडे उंचावले जावे.

⁶तू देव आहेस, परमेश्वरा, तूच फक्त देव आहेस. आकाश तू निर्माण केलेस. स्वर्ग आणि त्यातील सगळे काही तू केलेस. ही पृथ्वी आणि तिच्यावरील सर्व काही तू निर्माण केलेले आहेस. सर्व समुद्र आणि त्यांच्यातील सगळ्याचा तूच निर्माता आहेस! तू सगळ्यात जीव ओतलेस. स्वर्गातील देवदूत तुला वाकून अभिवादन करतात व तुझी उपासना करतात.

⁷हे परमेश्वरा, तूच देव आहेस. तू अब्राहामाची निवड केलीस. बाबेलमधील (खाऱ्यातील) ऊर नगरातून त्याला तू बाहेर काढून त्याला अब्राहाम असे नाव दिलेस.

⁸तो तुझ्याशी प्रामाणिक आणि निष्ठावान आहे असे पाहून त्याच्याशी तू करार केलास. कनानी, हिती, अमोरी, परिजी, यबूसी आणि गिगाशी यांचा देश त्याला द्यायचे वचन दिलेस. अब्राहामाच्या वंशजांना हा भूभाग द्यायचे तू वचन दिलेस आणि तू ते पाळलेस. कारण, तू भला आहेस.

⁹मिसरमधील आमच्या पूर्वजांच्या यातना तू पाहिल्यास. आणि त्यांनी तांबड्या समुद्राजवळ मदतीसाठी केलेला धावा तू ऐकलास.

¹⁰फारोला तू चमत्कार दाखवलेस. त्याचे अधिकारी आणि त्याची प्रजा यांच्यासाठी आश्चर्यकारक कृत्ये केलीस. आमच्या त्या पूर्वजांपेक्षा आपण चांगले आहोत असे मिसरचे लोक समजत होते, हे तू जाणून होतास. पण तुझी थोरवी तू सिध्द करून दाखवलीस. अजूनही त्यांना त्या गोष्टीचे स्मरण आहे.

¹¹त्यांच्या डोळ्यादेखत तू तांबडा समुद्र दुभंगून दाखवलास. आणि ते कोरड्या जमिनीवरून चालत गेले. मिसरचे सैन्य त्यांचा पाठलाग करत होते पण तू त्या शत्रूला समुद्रात फेकून दिलेस आणि ते समुद्रात दगड बुडावा तसे बुडून गेले.

¹²दिवसा तू त्यांना (आमच्या पूर्वजांना) मेघस्तंभाने मार्गदर्शन केलेस आणि रात्री तू अग्निस्तंभ वापरलास. अशा प्रकारे त्यांचा मार्ग प्रकाशमान करत तू त्यांना वाट दाखवलीस.

¹³मग तू सीनाय पर्वतावर उतरलास, त्यांच्याशी आकाशातून बोललास, तू त्यांना चांगले नियम घालून दिलेस, त्यांना खरी शिकवण दिलीस. चांगले नियम आणि आज्ञा तू त्यांना घालून दिल्यास.

¹⁴शब्दाथ या तुझ्या विश्रांतीच्या खास दिवसाचा त्यांना परिचय करून दिलास. तुझा सेवक मोशे याच्या हस्ते तू त्यांना आज्ञा, नियम आणि धर्मशास्त्र दिलेस.

¹⁵ते भुकेले होते म्हणून तू त्यांना आकाशातून अन्न दिलेस. ते तहानलेले होते, म्हणून त्यांना खडकातून पाणी दिलेस. आणि तू त्यांना म्हणालास, 'या, ही जमीन घ्या, आपल्या शक्तिसामर्थ्याने त्यांच्यासाठी तू जमीन संपादन केलीस.

¹⁶पण आमचे पूर्वज उन्मत्त झाले. अहंमन्य बनले. आणि त्यांनी तुझ्या आज्ञांचे पालन करायचे नाकारले.

¹⁷ते ऐकेनात तू जी आश्चर्यकारक कृत्ये त्यांच्यासमोर केलीस ती ते विसरले. ते हट्टी झाले, त्यांच्या बंडखोरपणामुळे त्यांनी मिसरला परत जायचे ठरवले आणि पुन्हा गुलाम होण्यासाठी. पण तू क्षमाशील देव आहेस. तू दयाळू आणि कृपाळू आहेस. तू सहनशील व प्रेमळ आहेस म्हणून तू त्यांना सोडले नाहीस

¹⁸त्यांनी सोन्याच्या वासारांच्या मूर्ती केल्या आणि 'आम्हाला मिसर मधून सोडवणारे हेच ते देव' असे ते म्हणाले. तरी तू त्यांचा त्याग केला नाहीस.

¹⁹तू कृपावंत आहेस. म्हणूनच तू त्यांना वाळवंटात सोडून दिले नाहीस. दिवसा तू त्यांच्यावरून मेघस्तंभ काढून घेतला नाहीस. तू त्यांना मार्ग दाखवत राहिलास. रात्रीही तू त्यांच्यावरचा अग्निस्तंभ काढून टाकला नाहीस त्यांच्या पुढचा मार्ग उजळत तू त्यांना वाट दाखवत राहिलास.

²⁰त्यांना शहाणपण येण्यासाठी तू त्यांना आपला सदात्मा दिलास. अन्न म्हणून त्यांना मान्ना दिलास. त्यांना तहान लागलेली असताना त्यांना पाणी दिलेस.

²¹चाळीस वर्षे तू त्यांची काळजी वाहिलीस. वाळवंटात त्यांच्या सर्व गरजा भागल्या. त्यांचे कपडे जीर्ण झाले नाहीत त्यांच्या पावलांना सूज आली नाही की दुखापत झाली नाही.

²²हे परमेश्वरा, त्यांना तू राय्ये आणि राष्ट्रे दिलीस. फार लोकवस्ती नसलेली लांबलांबची ठिकाणे दिलीस. हे शबोनच्या राजाचा म्हणजे सिहोनचा प्रांत त्यांना मिळाला. बाशानचा राजा ओग याचा भूभाग त्यांना मिळाला.

²³त्यांच्या वंशजांची संख्या तू आकाशातील तारकाप्रमाणे विपुल केलीस. त्यांच्या पूर्वजांना कबळू केलेल्या प्रदेशापर्यंत त्यांना तू नेऊन पोचवलेस. त्यांनी पुढे जाऊन तो प्रदेश ताब्यात घेतला.

²⁴या वंशजांनी तो प्रदेश घेतला. तेथे राहणाऱ्या कनान्यांचा त्यांनी पराभव केला. तूच त्यांच्या हातून हा पराभव करवलास. हे देश, तिथले लोक आणि राजे यांच्याशी तू त्यांना मन मानेल तसे वागू दिलेस

²⁵त्यांनी मजबूत नगरांचा कब्जा घेतला. सुपीक प्रदेश त्यांनी मिळवला. उत्तम वस्तींनी भरलेली घरे त्यांना मिळाली खोदलेल्या विहिरी त्यांना आयत्या मिळाल्या. द्राक्षमळे, जैतूनाची झाडे आणि पुष्कळशी फळझाडे त्यांना मिळाली. खाऊन पिऊन ते तुप्त झाले, पुष्ट झाले. तू त्यांना दिलेल्या मनोहारी गोष्टीचा त्यांनी उपभोग घेतला.

²⁶आणि मग ते तुझ्यावर उलटले. तुझ्या शिकवणीचा त्यांनी त्याग केला. त्यांनी तुझ्या संदेष्ट्यांचा वध केला. या संदेष्ट्यांनी लोकांना सावध केले होते. त्यांना ते परत तुझ्या मार्गावर आणू पाहत होते. पण आमच्या पूर्वजांनी मात्र तुझ्याविरुद्ध भयंकर दुराचरण केले.

²⁷म्हणून तू त्यांना शत्रूच्या ताब्यात जाऊ दिलेस. शत्रूने त्यांना फार हैराण केले. अडचणीत सापडल्यावर आमच्या पूर्वजांनी मदतीसाठी तुला आवहन केले आणि स्वर्गातून तू त्यांचा धावा ऐकलास. तू फार कनवाळू आहेस. म्हणून त्यांच्या रक्षणार्थ तू लोकांना पाठवलेस. आणि या लोकांनी त्यांची शत्रू पासून सुटका केली.

²⁸मग निवांतपणा लाभल्यावर आमच्या पूर्वजांनी पुन्हा ती दुष्कृत्ये करायला सुरुवात केली. तेव्हा तू शत्रू कडून त्यांचा पाडाव करवलास आणि शासन करवलेस. त्यांनी मदतीसाठी तुझा धावा केला. तो तू स्वर्गातून ऐकलास आणि त्यांच्या मदतीला गेलास किती बरे तू कनवाळू आहेस! असे अनेकदा घडले.

²⁹तू त्यांना बजावलेस. तू त्यांना तुझ्या शिकवणीकडे परतायला सांगितलेस. पण ते फार अहंमत्य झाले होते. तुझ्या आज्ञा ऐकायचे त्यांनी नाकारले. तुझ्या नियमाप्रमाणे आचरण करणारा खरेखुरे जीवन जगतो. पण आमच्या पूर्वजांनी तुझ्या नियमाचा भंग केला. ते दुराग्रही झाले होते. त्यांनी तुझ्याकडे पाठ फिरवली त्यांनी तुझे ऐकायचे नाकारले.

³⁰आमच्या पूर्वजांच्या बाबतीत तू खूप सहनशीलता दाखवलीस. अनेक वर्षे तू त्यांना गैरवर्तन करू दिलेस. आपल्या आत्म्याने तू त्यांना बजावलेस. त्यांना समज द्यायला संदेष्टे पाठवलेस पण आमच्या पूर्वजांनी ऐकले नाही. तेव्हा त्यांना तू इतर देशातल्या लोकांच्या हवाली केलेस.

³¹पण तू किती दयाळू आहेस. तू त्यांचा समूळ संहार केला नाहीस. त्यांचा तू त्याग केला नाहीस. देवा, तू किती कृपाळू आणि दयाळू आहेस.

³²हे देवा, तू महान देव आहेस. दरारा उत्पन्न करणारा आणि पराक्रमी योद्धा आहेस तू निष्ठा बाळगणारा आहेस. तू करार पाळतोस आमच्यावर अनेक आपती आल्या आणि आमच्या अडचणींना तू महत्व देतोस आम्ही सर्वजण, आमचे राजे आणि नेते, आमचे याजक आणि संदेष्टे या सर्वांवर अरिष्ट आले. अशशूर राजाच्या काळापासून आजतागायत भयानक गोष्टी ओढवल्या.

³³पण देवा, आमच्या बाबतीत जे घडले त्या सगळ्या गोष्टींच्या बाबतीत तुझे खरे होते. तुझे बरोबर होते आणि आम्ही चुकत होते

³⁴आमचे राजे, नेते, याजक आणि पूर्वज यांनी तुझे नियमशास्त्र पाळले नाही. तुझ्या आज्ञा ऐकल्या नाहीत. तू दिलेल्या खबरदारीच्या सूचनांकडे त्यांनी दुर्लक्ष केले.

³⁵स्वतःच्या राज्यात राहात असताना देखील आमच्या पूर्वजांनी तुझी सेवा केली नाही. त्यांनी दुष्कृत्ये करायचे थांबवले नाही. तू त्यांना बहाल केलेल्या अनेक उत्तमोत्तम गोष्टींचा त्यांनी उपभोग घेतला. सुपीक जमीन आणि विशाल प्रदेश याचा त्यांनी उपभोग घेतला. पण

तरीही स्वतःच्या वाईट कृत्यांना त्यांनी आळा घातला नाही.

³⁶आणि आता आम्ही गुलाम झालो आहोत. या भूमीत, आमच्या पूर्वजांनी इथली फळे चाखावी आणि इथे पिकणाऱ्या चांगल्या गोष्टींचा आस्वाद घ्यावा म्हणून तू त्यांना दिलेल्या या भूमीत आम्ही गुलाम आहोत.

³⁷या जमिनीत मुबलक पीक येते पण आम्ही पाप केले, त्यामुळे तू आमच्यावर नेमलेल्या राजांच्या पदरीच हे पीक जाते. या राजांचे आमच्यावर आणि आमच्या गुरादोरांवर नियंत्रण आहे. ते मन मानेल तसे वागतात. आम्ही मोठ्या संकटात आहोत.

³⁸या सगळ्या गोष्टींमुळे आम्ही करार करत आहोत. तो बदलता येणार नाही. तो आम्ही लेखी करत आहोत. आमचे अधिकारी, लेवी, याजक हे या करारावर स्वाक्षऱ्या करून त्यावर शिक्क म्मोर्तब करत आहेत.

10 त्या मोहरबंद करारातील नावे पुढीलप्रमाणे: प्रांताधिपती नेहम्या. हा हखल्याचा मुलगा. सिदकीया, ²सराया, अजन्च्या, यिर्मया, ³पशहूर, अमन्च्या, मलखीया, ⁴हतश, शबन्या, मल्लखू, ⁵हारिम, मरेमोथ, ओबद्या, ⁶दानीएल, गिन्नथोन, बारुख, ⁷मशुल्लाम, अबीया, मियामीन, ⁸भाज्या, बिल्गाई, आणि शमया. ज्यांनी त्या करारावर आपल्या नावाची मुद्रा उठवली त्यापैकी ही याजकांची नावे झाली.

⁹आणि लेव्यांची पुढीलप्रमाणे: अजन्च्याचा मुलगा येशूवा, हेनादादच्या घराण्यातला बिन्नाइ, कदमीएल, ¹⁰आणि त्यांचे भाऊ : शबन्या, होदीया, कलीता, पलाया, हनान, ¹¹मीखा, रहोव, हशव्या, ¹²जकूर, शेरेंब्या, शबन्या, ¹³होदीया, बानी, बनीनू.

¹⁴आपल्या नावाची मोहोर उठवणाऱ्यांमधले लोकांचे नेते हे: परोश, पधथ-मवाब, एलाम, जातू, बानि, ¹⁵बुन्नी, अजगाद, बेबाई, ¹⁶अदोनीया, बिग्वइ, आदीन, ¹⁷आटेर, हिज्कीया, अजूर, ¹⁸होदीया, हाशूम, बेसाई, ¹⁹हारीफ, अनाथोथ, नोबाई, ²⁰मप्पीयाश, मशुल्लाम, हेजीर, ²¹मशेजबेल, सादोक, यदूदा, ²²पलट्या, हानान, अनया, ²³होशेया, हनन्या, हशशूब, ²⁴हल्लोहेश, पिल्हा, शोबेक, ²⁵रहूम, हशबना, मासेया, ²⁶अहीया, हनान, अनान, ²⁷मल्लखू, हारिम आणि बाना.

²⁸⁻²⁹मग ह्या सर्व लोकांनी देवापुढे विशेष शपथ घेतली. आणि जर आपण ही शपथ पाळली नाही तर दुर्घटना घडू देत अशी त्यांनी मागणी केली. या सर्व लोकांनी देवाचे नियमशास्त्र पाळायची शपथ वाहिली. देवाचे हे नियमशास्त्र आम्हाला त्यांचा सेवक मोशे याच्या कडून मिळालेले आहे. या लोकांनी आपल्या परमेश्वराच्या देवाच्या सर्व आज्ञा, नियम, आणि शिकवण यांचे काळजीपूर्वक पालन करण्याचे वचन दिले. हे वचन पुढील लोकांनी दिले.

वरील लोकांखेरीज उरलेले सर्व लोक याजक, लेवी, द्वारपाल, गायक, मंदिराचे सेवक आणि अवतीभवतीच्या इतर लोकांपासून वेगळे झालेले इझ्राएलमधील सर्व लोक देवाचे नियमशास्त्र पाळण्यासाठी ते आपण होऊन वेगळे झाले. त्याचबरोबर त्यांच्या सर्व बायका, आणि सावधानपणे ऐकू शकतील आणि समजू शकतील असे त्यांचे सर्व मुलगे आणि मुली. या सर्व लोकांनी आपले बांधव आणि महत्वाच्या व्यक्तींसमवेत देवाचे नियमशास्त्र पाळण्याची शपथ घेतली. आणि जर आपण देवाचे हे नियमशास्त्र पाळले नाही तर आपल्यावर अरिष्टे कोंसळण्यासंबंधीचा शापही त्यांनी स्वीकारला.

³⁰“आमच्या भोवतीच्या प्रदेशातील लोकांमध्ये आम्ही आमच्या मुलींची लग्ने होऊ देणार नाही तसेच त्यांच्या मुली आमच्या मुलांसाठी करून घेणार नाही असे आम्ही वचन देतो.

³¹“शब्बाथ दिवशी आम्ही काम करणार नाही. शब्बाथ दिवशी किंवा दुसऱ्या कोणत्याही पवित्र दिवशी आमच्या भोवतीच्या प्रदेशातील लोकांनी धान्य किंवा इतर काही वस्तू विकायला आणल्या तर त्यांची खरेदी आम्ही करणार नाही. दर सातव्या वर्षी आम्ही जमीन पडीक ठेवू. तिची मशागत करणार नाही. तसेच त्या वर्षी सर्व देणेकऱ्यांना आम्ही ऋणातून मुक्त करू.

³²“मंदिराच्या सेवेच्या सर्व आज्ञा पाळायची जबाबदारी आम्ही घेत आहोत. देवाच्या मंदिराची काळजी घेण्यासाठी म्हणून एकतृतीयांश शेकेल आम्ही दरवर्षी देऊ.

³³“मंदिरातील मेजावर याजकांनी ठेवायच्या धान्यापर्णाची समर्पित भाकर, रोजचे अन्नार्पण आणि होमार्पण, शब्बाथ, नवव्हेदिके आणि नैमित्तिक सण यादिवशी करायची अर्पणे, इझ्राएलच्या शुध्दीकरणासाठी करायची पवित्रार्पणे आणि पापापणे, देवाच्या मंदिराच्या कामी येणारा खर्च हे सर्व खर्च या पैशातून भागतील.

³⁴“दरवर्षी नेमलेल्या वेळी मंदिरात लाकडाची अर्पणे आणावी म्हणून आम्ही सर्वांनी याजक, लेवी व सर्व लोक यांनी चिट्ठ्या टाकल्या आहेत. त्या चिट्ठ्यांनुसार प्रत्येक कुटुंबाने परमेश्वर देवाच्या वेदीवर जाळण्यासाठी लाकूड आणायचे आहे. नियमशास्त्रात लिहिल्याप्रमाणे आपल्याला हे करायलाच हवे.

³⁵“आमच्या शेतातले पहिले पीक आणि फळझाडांची पहिली फळे दरवर्षी परमेश्वराच्या मंदिरात आणायची आमची जबाबदारी आहे हे आम्ही कबूल करतो.

³⁶“नियमशास्त्रात लिहिल्याप्रमाणे आम्ही पुढील गोष्टीही करू: आमचा पहिला पुत्र आणि आमची गुरेढोरे, शेळ्या मेंढ्या यांचे पहिले पिलू यांना आम्ही आमच्या देवाच्या मंदिरात सेवेला असलेल्या याजकांकडे आणू.

³⁷“तसेच परमेश्वराच्या मंदिरातील कोठारांसाठी याजकांकडे पुढील गोष्टी आणू: पिठाचा पहिला उंडा,

धान्यपर्णाचा पहिला भाग, आमच्या सर्व वृक्षांच्या फळांचा पहिला बहार, नवीन काढलेला द्राक्षारस आणि तेल यांचा पहिला भाग, या गोष्टी. तसेच लेवींना आमच्या पिकातला एक दशांश भाग देऊ. कारण ते सर्व नगरांतून आमच्या उत्पन्नाचा दहावा भाग घेतात. ³⁸लेवी या धान्याचा स्वीकार करतील तेव्हा अहरोनाच्या वंशातील एखादा याजक त्यांच्याबरोबर असावा. मग लेवींनी ते धान्य देवाच्या, मंदिरात आणावे व मंदिराच्या कोठारांमध्ये जमा करावे. ³⁹इझ्राएल लोक आणि लेवी यांनी धान्य, नवीन द्राक्षारस आणि तेल यांची अर्पणे कोठारांमध्ये आणावीत. मंदिरासाठी लागणाऱ्या सर्व गोष्टी तिथे असतात तसेच सेवा करणारे याजक, गायक आणि द्वारपाल यांचेही वास्तव्य तिथे असे. “देवाच्या मंदिराची आम्ही नीट जपवणूक करू असे आम्ही वचन देतो.”

यरुशलेममध्ये नव्याने आलेले लोक

11 आता इझ्राएली लोकांचे नेते यरुशलेम नगरात राहायला आले. बाकीच्या इझ्राएलीपैकी कोणी कोणी जायचे ते ठरवायचे होते. म्हणून त्यांनी चिट्ठ्या टाकल्या. दर दहाजणापैकी एकाने यरुशलेम या पवित्र नगरात राहावे आणि उरलेल्या नऊ जणांनी आपापल्या गावी वस्ती करावी असे ठरले. ²काही लोक स्वखुषीने यरुशलेममध्ये राहायला तयार झाले. त्याबद्दल इतरांनी त्यांना धन्यवाद दिले व आशीर्वाद दिले. ³जे प्रांताचे नेते यरुशलेममध्ये राहायला गेले ते असे. (काही इझ्राएल लोक, याजक, लेवी, मंदिराचे सेवेकरी आणि शलमोनच्या सेवकांचे वंशज यहुदाच्या गावामध्ये राहात होते. वेगवेगळ्या गावांमध्ये ते आपापल्या वतनात होते. ⁴यरुशलेममध्ये काही यहुदी आणि बन्यामिनी घराण्यातील व्यक्ती राहात होत्या.)

यरुशलेममध्ये आलेले यहुदाचे वंशज पुढीलप्रमाणे: उज्जीयाचा मुलगा अथाया, (उज्जीया जखऱ्याचा मुलगा, जखऱ्या अमऱ्याचा मुलगा आणि अमऱ्या शफाट्याचा शफाट्या महललेलचा. महललेल हा पेरैसचा वंशज) ⁵बारूखचा मुलगा मासेया (बारूख हा कोल-होजचा मुलगा, कोलहोजे हजाया चा मुलगा, हजाया अदायाचा, अदाया योयारीबचा, योयारीब जखऱ्याचा आणि जखऱ्या शेलहचा मुलगा.) ⁶पेरैसच्या यरुशलेममध्ये राहणाऱ्या वंशजांची संख्या 468 होती. हे सर्व शूर पुरुष होते.

⁷यरुशलेममध्ये राहायला गेलेले बन्यामीनचे वंशज असे: मशुल्लामचा मुलगा सल्लू (मशुल्लाम योएदचा मुलगा, योएद पदायाचा, पदाया कोलायाचा मुलगा, कोलाया मासेयाचा, मासेया ईथीएलचा आणि ईथीएल यशायाचा) ⁸यशायाच्या पाठोपाठ गब्बई आणि सल्लई होते. ते एकंदर 928 जण होते. ⁹जिखरीचा पुत्र योएल त्यांचा प्रमुख होता. हसनुवाचा पुत्र यहुदा हा यरुशलेम नगराच्या दुसऱ्या विभागाचा अधिकारी होता.

¹⁰यरुशलेममध्ये राहायला आलेले याजक पुढीलप्रमाणे: योयारीबचा मुलगा यदया, याखीन, ¹¹हिल्कीयाचा मुलगा सराया (हिल्कीया मशुल्लामचा मुलगा, मशुल्लाम सादोकचा, सादोक मरायोमचा, मरायोम अहीटूबचा. अहीटूब देवाच्या मंदिराचा अधीक्षक होता.) ¹²आणि त्यांचे 822 भाऊबंध मंदिराचे काम करत होते. आणि यरोहामचा मुलगा अदाया (यरोहाम पलल्याचा मुलगा, पलल्या अम्झीचा, अम्झी जखऱ्याचा मुलगा, जखऱ्या पशहूरचा आणि पशहूर मल्कीयाचा) ¹³मल्कीयाचे 242 भाऊबंध (हे सर्वजण आपापल्या पितृकुळांचे प्रमुख होते) अजरलचा मुलगा अमशसइ (अजरल अहजईचा मुलगा, अहजई मशिल्लेमोतचा, मशिल्लेमोथ इम्मेरचा) ¹⁴आणि इम्मेरचे 128 भाऊबंध (हे सर्व शूर सैनिक होते. हगदेलीमचा पुत्र जब्दीएल त्यांचा अधिकारी होता.)

¹⁵यरुशलेममध्ये राहायला गेलेले लेवी पुढीलप्रमाणे: हशशूबचा मुलगा शमया, (हशशूब अज्रीकामचा मुलगा, अज्रीकाम हशब्याचा, हशब्या बुन्नीचा) ¹⁶शब्वथई आणि योजाबाद हे दोघे लेव्यांचे प्रमुख होते आणि देवाच्या मंदिराबाहेरच्या कारभाराचे ते प्रमुख होते.) ¹⁷मत्तन्या, (हा मीखाचा मुलगा मीखा जब्दीचा आणि जब्दी आसाफचा. आसाफ गानवृंदाचा प्रमुख होता. ईशस्तुती आणि प्रार्थनागीते म्हणताना तो आरंभ करी व लोक पाठोपाठ म्हणत.) व बकबुव्या (भाऊबंधांमध्ये त्याचा अधिकार दुसरा होता) आणि शम्मूवाचा मुलगा अब्दा, (शम्मूवा गालालाचा मुलगा, गालाल यदुथूनाचा) ¹⁸अशाप्रकारे यरुशलेम या पवित्र नगरात 284 लेवी राहायला गेले. ¹⁹यरुशलेममध्ये गेलेले द्वारपाल असे: अक्कूब, तल्मोन आणि त्यांचे 172 भाऊबंध नगराच्या दरवाजांवर ते पहारा करत.

²⁰बाकीचे इझ्राएली लोक आणि याजक तसेच लेवी यहुदाच्या वेगवेगळ्या नगरांमध्ये आपापल्या वडिलोपार्जित वतनांमध्ये राहिले. ²¹मंदिराचे सेवेकरी ओफेल् टेकडीवर राहात. सीहा आणि गिश्पा हे या सेवेकऱ्यांचे प्रमुख होते.

²²उज्जी हा यरुशलेममधील लेवींचा प्रमुख होता. उज्जी हा बानीचा मुलगा. (बानी हशब्याचा, हशब्या मत्तन्याचा, मत्तन्या मीखाचा मुलगा. उज्जी हा आसाफचा वंशज. आसाफचे वंशज गायक असून देवाच्या मंदिरातील सेवेची जबाबदारी त्यांच्यावर होती. ²³ते राजाज्ञा पाळत. गायकांनी दररोज काय करायचे ते आज्ञेत सांगितलेले असे. ²⁴राजाचा हुकूम काय आहे हे पथह्या लोकांना सांगत असे. (पथह्या हा मशेजबेल याचा मुलगा. मशेजबेल जेरहच्या वंशातला होता. जेरह यहुदाचा पुत्र.)

²⁵यहुदाच्या वंशातील लोक ज्या गावागावांमध्ये राहात ती गावे अशी: किर्याथ आर्बात व त्याच्या आसपासची खेडी, दिबोन आणि त्याच्या भोवतालची खेडी, यकब्सेल आणि त्या भोवतालची खेडी, ²⁶आणि येशूवा, मोलादा, बेथ-पलेत ही नगरे व त्यांच्या आसपासची गावे, ²⁷हसर

शवाल, बैरशेबा आणि त्यांच्या भोवतालची खेडी, ²⁸सिकूलग, मकोना व त्यांच्या भोवतालची गावे, ²⁹एनरिम्मोन, सारया, यर्मूथ ³⁰जानोहा, अदुल्लम ही नगरे आणि त्यांच्या आसपासची गावे, लाखीश आणि त्याच्या भोवतालची शेतीवाडी, अजेका आणि त्याभोवतीची खेडी. अशाप्रकारे यहुदाचे लोक बैरशेबापासून हिन्नोमच्या खोऱ्यापर्यंतच्या भागात राहात होते.

³¹गेबातील बन्यामीनच्या कुळातले वंशज मिखमाश, अया, बेथेल ही नगरे व त्या भोवतालची खेडी ³²अनाथोथ, नोब, अनन्या, ³³हासोर, रामा, गित्झम, ³⁴हादीद, सबोइम, नबल्लट, ³⁵लोद, ओना आणि कारागिरांचे खोरे येथे राहात होते. ³⁶लेवींच्या कुळातील लोकांचे काही गट बन्यामीनांच्या प्रदेशात गेले.

याजक व लेवी

12 यहुदाच्या प्रदेशात परत आलेले याजक व लेवी पुढीलप्रमाणे: शल्टीएलचा मुलगा जरूब्बाबेल आणि येशूवा यांच्याबरोबर ते आले. त्यांच्या नावांची यादी: अशी सराया, यिर्मया, एज्रा, ²अमच्या, मललूख, हतूश, ³शखन्या, रहूम, मरेमोथ, ⁴इदो, गिन्नथोई, अबीया, ⁵मियामीन, माहा, बिलगा, ⁶शमया, योयरीब, यदया, ⁷सल्लू, आमोक, हिल्कीया, यदया, हे लोक येशूवाच्या कारकिर्दीत, याजक आणि त्यांचे नातलग यांचे प्रमुख होते.

⁸लेवी असे: येशूवा, बिन्नुइ, कदमीएल, शेरब्या, यहुदा, आणि मत्तन्या. हे लोक तसेच मत्तन्याचे नातेवाईक देवाच्या स्तुतिस्तोत्रांचे प्रमुख होते. ⁹बकबुव्या आणि उन्नी हे या लेव्यांचे नातलग होते. देवाच्या स्तुतिउपासनेच्या वेळी हे दोघे त्यांच्या पलीकडे उभे राहात. ¹⁰येशूवा योयाकीमचा पिता. योयाकीम एल्याशीबाचा जन्मदाता. एल्याशीबाचा मुलगा योयादा. ¹¹योयादाने योनाथानला जन्म दिला आणि योनाथानने यदूवाला. ¹²योयाकीमच्या काळात याजकांच्या घराण्यांचे मुख्य असलेले लोक पुढील प्रमाणे:

सरायाच्या घराण्याचा प्रमुख मराया. यिर्मयाच्या घराण्याचा प्रमुख हनन्या

¹³एज्राच्या घराण्याचा प्रमुख मशुल्लाम. अमच्याच्या घराण्याचा प्रमुख यहोहानान.

¹⁴मल्लूखीच्या घराण्याचा प्रमुख योनाथान शबन्याच्या घराण्याचा प्रमुख योसेफ

¹⁵हरिमच्या घराण्याचा प्रमुख अदना. मरामोथच्या घराण्याचा प्रमुख हेलकइ.

¹⁶इदोच्या घराण्याचा प्रमुख जखच्या. गिन्नथोनच्या घराण्याचा प्रमुख मशुल्लाम.

¹⁷अबीयाच्या घराण्याचा प्रमुख जिख्री. मिन्यामिन आणि मोवहा यांच्या घराण्याचा प्रमुख पिल्लय.

¹⁸बिलगाच्या घराण्याचा प्रमुख शम्मूवा शमयाच्या घराण्याचा प्रमुख यहोनाथान.

¹⁰घोयारीबच्या घराण्याचा प्रमुख मत्तनय. यदयाच्या घराण्याचा प्रमुख उज्जी.

²⁰सल्लयाच्या घराण्याचा प्रमुख कल्लय आमोकच्या घराण्याचा प्रमुख एबेर

²¹हिलकीयाच्या घराण्याचा प्रमुख हशब्बा यदयाच्या घराण्याचा प्रमुख नथनेल.

²²एल्याशीब, योयादा, योहानान व यदूवा यांच्या दिवसात ज्या लेव्यांच्या आणि याजकांच्या घराण्यांचे प्रमुख होते त्यांची नावे पारसी राजा दारयावेश याच्या कारकिर्दीत लिहून ठेवलेली आहेत. ²³लेवी घराण्यातील वंशजांच्या कुटुंबप्रमुखांची नावे एल्याशीबचा मुलगा योहानान याच्या काळापर्यंत इतिहासाच्या पुस्तकात लिहिलेली आहेत.

²⁴लेव्यांचे प्रमुख असे होते: हशब्बा, शोरेब्बा, कदमीएलचा मुलगा येशूवा, आणि त्यांचे भाऊ देवाची गौरव गीते आणि स्तोत्रे गाण्यासाठी हे भाऊ त्यांच्या पलीकडे उभे राहात. एक समूह दुसऱ्या समूहाला प्रत्युत्तर करी. देवाचा माणूस दावीद याची तशीच आज्ञा होती.

²⁵दरवाजांच्या पलीकडच्या कोठारांवर पहारे करणाऱ्या द्वारपालांची नावे अशी: मत्तन्या, बकबुक्या, ओबद्या, मशुल्लाम, तल्मोन, अक्बूब, ²⁶हे द्वारपाल योचामीमच्या कारकिर्दीत सेवेत होते. योयाकीम हा येशूवाचा मुलगा आणि येशूवा योसादाकचा. नहेम्या हा राज्यपाल आणि एज्रा हा याजक व लेखक यांच्याच काळात हे द्वारपाल होते.

यरुशलेमच्या तटबंदीचे समर्पण

²⁷यरुशलेमची तटबंदीची भिंत लोकांनी अर्पण केली. त्यांनी सर्व लेव्यांना यरुशलेमला एकत्र आणले. यरुशलेमची भिंत अर्पण करायच्या समारंभासाठी हे लेवी आपापल्या गावांहून आले. देवाची स्तुतिगीते आणि धन्यवादगीते गाण्यासाठी ते आले. त्यांनी झांजा, सतार व वीणा ही वाद्ये वाजवली.

²⁸⁻²⁹शिवाय सर्व गायक देखील यरुशलेम भोवतालच्या गावांहून यरुशलेमला आले. नदोफा, बेथ-गिलगाल, गेबा आणि अजमावेथ ही ती गावे होत. यरुशलेम भोवतालच्या प्रदेशात या गायकांनी आपल्यासाठी ही छोटी गावे वसवली होती.

³⁰नंतर याजक व लेवी यांनी समारंभपूर्वक स्वतःचे शुध्दीकरण केले. त्यानंतर त्यांनी बाकीचे लोक, वेशी, यरुशलेमची भिंत यांनाही शुध्द करण्याचा समारंभ केला.

³¹यहुदाच्या नेत्यांना मी वर जाऊन तटबंदीवर थांबायला सांगितले. देवाला धन्यवाद देण्यासाठी गायकांचे दोन मोठे वृंदही मी नेमले. त्यातल्या एका गटाने राखेच्या ढिगाच्या वेशीकडे उजवीकडच्या भिंतीच्या वर जावयाचे होते.

³²हाशया आणि यहुदाचे निम्मे अधिकारी त्यांच्या मागोमाग

गेले. ³³अजच्या, एज्रा, मशुल्लाम, ³⁴यहुदा, बन्यामीन, शमया, विर्मया हे ही त्यांच्या पाठोपाठ होते. ³⁵काही याजकही त्यांच्यापाठोपाठ रणशिंग वाजवत भिंतीकडे निघाले. जखच्या देखील त्यांच्या मागे निघाला. (जखच्या योनाथानचा मुलगा, योनाथान शमयाचा मुलगा, शमया मत्तन्याचा, मत्तन्या मिखाचा, मिखाचा जक्कूर रचा आणि जक्कूर आसाफचा मुलगा) ³⁶आसाफचे भाऊ म्हणजे शमया, अजरेल, मिललई, गिललइ, माई, नथनेल, यहुदा, हनानी हे ही वाद्ये घेऊन निघाले. ही वाद्ये देवाचा माणूस दावीद याने केली होती. भिंत अर्पण करण्यासाठी जो लोकांचा गट आलेला होता त्यांना एज्रा हा लेखक पुढे घेऊन गेला. ³⁷झन्याच्या वेशीपाशी ते पोहोचले. पायच्या चढून ते थेट दावीदनगरापर्यंत गेले. नगराच्या तटबंदीच्या भिंतीवर ते होते. दावीदच्या घरावरून चालत जाऊन ते पाण्याच्या वेशीकडे गेले.

³⁸गायकांचा दुसरा गट दुसऱ्या दिशेला, डावीकडे निघाला. भिंतीच्यावर ते पोचेपर्यंत मी त्यांच्या पाठोपाठ होतो. अर्धे लोकही त्यांच्या मागोमाग गेले. भट्ट्यांच्या दुर्गावरून ते रुंद कोटाकडे गेले. ³⁹मग ते पुढील वेशीवरून गेले. एफ्राईमची वेस जुनी वेस, मत्स्य वेस. हनानेलाचा दुर्ग आणि शतकाचा दुर्ग यांच्यावरून ते पुढे गेले. मेंढरांच्या वेशीपर्यंत जाऊन ते पहाऱ्याच्या वेशीजवळ ते थांबले ⁴⁰मग गायकांचे दोन्ही समूह देवाच्या मंदिरात आपापल्या जागी गेले. मी माझ्या जागी उभा राहिलो. अधिकाऱ्यांपैकी निम्म्यांनी मंदिरातील आपापल्या जागा घेतल्या.

⁴¹मग पुढील याजक आपापल्या जागी उभे राहिले: एल्याकीम, मासेया, मिन्थामीन, मीखाया, एल्योएनाई, जखच्या, हनन्या या याजकांजवळ त्यांचे रणशिंग होते. ⁴²मग मासेया, शमाया, एलाजार, उज्जी, योहोहानान, मल्खीया, एलाम व एजेर हे याजक मंदिरात आपापल्या जागी उभे राहिले.

मग यिन्न ह्याच्या अधिपत्याखाली या दोन्ही गायक गटांनी गायनाला सुरुवात केली. ⁴³या खास दिवशी याजकांनी बरेच यज्ञ केले. सर्वजण अतिशय आनंदात होते. देवाने सर्वांना आनंदित केले होते. बायका आणि मुलेसुध्दा अतिशय हर्षभरित झाली होती. दूरवरच्या लोकांनाही यरुशलेममधला आनंदाचा जल्लोष ऐकू येत होता.

⁴⁴त्यादिवशी कोठारांवरील लोकांच्या नेमणुका केल्या आपल्या झाडांची पहिली फळे वहिली आणि धान्यातला एकदशांश वाटा लोक घेऊन आले. कोठारप्रमुखांनी या वस्तू कोठारात ठेवल्या. सेवेत असलेले याजक व लेवी यांच्याबद्दल यहुदांना अतिशय समाधान होते. म्हणून त्यांनी कोठारात ठेवायला पुष्कळशा गोष्टी आणून दिल्या. ⁴⁵याजक आणि लेवी यांनी देवासाठी कायची ती सर्व कृत्ये केली. लोकांच्या शुध्दीकरणाचे विधी त्यांनी पार पाडले. गायक व द्वारपाल यांनी आपली कामगिरी बजावली.

दावीद आणि शलमोन यांच्या आज्ञेवरहुकूम त्यांनी सर्व यथसांग केले. ⁴⁶(फार पूर्वी, दावीदच्या काळी आसाफ गायकांचा मुख्य होता. त्याच्याजवळ देवाची स्तुतिगीते आणि धन्यवादागीते पुष्कळ होती.

⁴⁷अशाप्रकारे जरुब्बाबेल आणि नेहम्या यांच्या काळांत समस्त इझ्राएली लोकांनी गायक आणि द्वारपाल यांच्यासाठी रोजच्या रोज लागले ते दिले. इतर लेव्यांसाठीही लोकांनी काही रक्कम बाजूला ठेवली. आणि अहरोनच्या वंशजांसाठी (म्हणजेच याजकांसाठी) लेव्यांनी पैसे वेगळे ठेवले.

नेहम्याच्या अखेरच्या आज्ञा

13 त्यादिवशी मोशेचे पुस्तक सर्व लोकांना ऐकू जाईल अशाप्रकारे मोठ्याने वाचले गेले. त्या पुस्तकात त्यांना हा नियम लिहिलेला आढळला: कोणत्याही अम्मोनी आणि मवाबी व्यक्तीला देवाच्या लोकांमध्ये कधीही मिसळता येणार नाही. ²या लोकांनी इझ्राएली लोकांना अन्न आणि पाणी दिले नव्हते म्हणून हा नियम लिहिला गेला. शिवाय बलामने इझ्राएलींना शाप द्यावा म्हणून या लोकांनी त्याला पैसेही दिले होते. पण आपल्या देवाने त्या शापाचे आशीर्वादित रूपांतर केले. ³त्यामुळे इझ्राएलींनी जेव्हा हा नियम ऐकला तेव्हा त्यांनी त्याचे पालन केले. या परकी लोकांच्या प्रजेपासून ते वेगळे झाले.

⁴⁻⁵पण हे होण्यापूर्वीच एल्याशीबने तोबीयाला मंदिरात एक खोली दिली होती. एल्याशीब हा याजक देवाच्या मंदिरातील कोठाराचा रक्षक होता. आणि तो तोबीयाचा जिवलग मित्र होता. ही खोली धान्यार्पणे,

धूप, मंदिरातील पात्रे व इतर वस्तू ठेवण्यासाठी वापरली जात असे. तिथले लेवी, गायक व द्वारपाल यांना लागणारा धान्याचा एकदशांश भाग, नवीन द्राक्षरस, आणि तेल या गोष्टीही तिथे ठेवल्या जात तरीही एल्याशीबने ती खोली तोबीयाला दिली.

⁶हे सर्व होत होते तेव्हा मी यरुशलेममध्ये नव्हतो. बाबेलच्या राजाकडे मी परत गेलो होतो. बाबेलचा राजा अर्तहशशत याच्या कारकिर्दीच्या बत्तिसाव्या वर्षी मी बाबेलला गेलो होतो. नंतर मी राजाकडे यरुशलेमला परत जायची परवानगी मागितली. ⁷आणि मी यरुशलेमला परतलो. एल्याशीबच्या वर्तनाची ही दुःखद बातमी मी यरुशलेममध्ये ऐकली. आपल्या देवाच्या मंदिरात एल्याशीबने तोबीयाला खोली दिलेली होती. ⁸एल्याशीबच्या या वर्तनाने मी अतिशय क्रुध्द झालो. तोबीयाचे सगळे सामान मी खोलीबाहेर फेकून दिले. ⁹त्या खोल्या शुध्द आणि स्वच्छ करून घ्यायची मी आज्ञा दिली. मग मंदिरातील पात्रे, वस्तू, धान्यार्पणे, धूप वगैरे मी पूर्ववत तिथे ठेवले.

¹⁰लोकांनी लेव्यांना त्यांचा वाटा दिलेला नाही हे ही माझ्या कानावर आले. त्यामुळे लेवी आणि गायक आपापल्या शेतांवर कामाला गेले होते. ¹¹म्हणून मी

आधिकाऱ्यांना सांगितले की त्यांचे चुकले. मी त्यांना विचारले, “तुम्ही देवाच्या मंदिराची देखभाल का केली नाही.?” मग मी सर्व लेव्यांना बोलवून घेतले. मंदिरातील आपापल्या जागी आपापल्या कामावर जायला त्यांना सांगितले. ¹²त्यानंतर यहुदातील सर्व लोकांनी पिकाचा एकदशांश वाटा, नवीन द्राक्षरस आणि तेल मंदिरात आणले. या सगळ्या गोष्टी कोठारात ठेवण्यात आल्या.

¹³कोठारांवर या माणसांना मी नेमले: शलेम्या हा याजक, सादोक शिक्षक, आणि पदाया नावाचा लेवी. मत्न्याचा मुलगा जक्कूर याचा मुलगा हनान याला त्यांचा मदतनीस म्हणून नेमले. ही माणसे विश्वासार्ह आहेत हे मला माहीत होते. आपल्या नातलागांना नेहमी लागणाऱ्या वस्तूंचे वाटप करणे हे त्यांचे काम होते.

¹⁴देवा, मी केलेल्या या गोष्टींचे स्मरण असू दे. माझ्या देवाचे मंदिर आणि तिथली सेवा यांसाठी मी श्रद्धेने जे केले त्याची आठवण ठेव.

¹⁵यहुदात त्या काळात मी शब्बाथ दिवशी लोकांना काम करताना पाहिले. द्राक्षरसासाठी द्राक्षे तुडवताना मी त्यांना पाहिले. धान्य आणून ते गाढवांवर लादताना मी पाहिले. द्राक्षे, अंजीर आणि इतर बऱ्याच गोष्टी शहरात नेताना मी लोकांना पाहिले. शब्बाथ दिवशी ते या सर्व गोष्टी यरुशलेममध्ये आणत होते. तेव्हा मी त्याबद्दल त्यांना ताकीद दिली. शब्बाथ दिवशी अन्नधान्याची विक्री करायची नाही हे मी त्यांना सांगितले.

¹⁶तेव्हा सोरे नगरातील काही लोक यरुशलेममध्ये राहात होते. ते मासे आणि आणखी पुष्काळशा गोष्टी शब्बाथ दिवशी यरुशलेममध्ये आणून विकत. आणि यहुदी लोक त्या विकत घेत. ¹⁷यहुदातील मान्यवर लोकांना मी हे चुकीचे असल्याचे सांगितले. त्यांना मी म्हणालो, “तुम्ही ही फार वाईट गोष्ट करत आहात. तुम्ही शब्बाथाला अपवित्र करीत आहात. शब्बाथाला तुम्ही इतर दिवसांसारखाच एक करत आहात. ¹⁸तुमच्या पूर्वजांनी याच गोष्टी केल्या हे तुम्ही जाणता. म्हणूनच देवाने आपल्यावर आणि आपल्या नगरावर अरिष्ट आणले. आता इझ्राएलवर आणखी संकटे येतील असे तुम्ही वागत आहा. कारण शब्बाथ दिवस बाटवून त्यांचे महत्त्व तुम्ही घालवत आहात.”

¹⁹म्हणून मी केले ते असे: दर शुक्रवारी रात्री अंधार पडण्यापूर्वी द्वारपालांना मी यरुशलेमच्या वेशांचा कडेकोट बंदोबस्त करायला सांगितले. शब्बाथ दिवस होऊन गेल्याखेरीज दरवाजे उघडायचे नाहीत असा आदेश दिला. माझी काही माणसे मी वेशीवर उभी केली. शब्बाथ दिवशी कोणताही माल यरुशलेममध्ये येत नाही याची खात्री करून घ्यायला मी त्यांना सांगितले.

²⁰एक दोन वेळेला व्यापाऱ्यांना आणि विक्रेत्यांना यरुशलेमबाहेर रात्र काढावी लागली. ²¹पण मी त्या

व्यापाऱ्यांना आणि विक्रेत्यांनाही समज दिली. मी त्यांना म्हणालो, “कोटाच्या भिंतीलगत रात्री मुक्काम करु नका. पुन्हा तुम्ही तसे केल्यास तुम्हाला पकडण्यात येईल.” तेव्हा पासून ते पुन्हा शब्बाथ दिवशी त्यांच्या वस्तू विकायला आले नाहीत.

²²मग मी लेवींना त्यांच्या शुध्दीकरणाची आज्ञा दिली. ते पार पाडल्यावर त्यांना वेशींची राखण करायची होती. शब्बाथ हा पवित्र दिवस म्हणून राखून ठेवला होता याची खात्री करण्यासाठी असे केले होते.

देवा, या गोष्टी केल्याबद्दल कृपया माझे स्मरण ठेव. माझ्यावर लोभ असू दे आणि तुझे महान प्रेम मला मिळू दे.

²³त्या काळात माझ्या असेही लक्षात आले की काही यहूदी लोकांनी अशदोदी, अम्मोनी आणि मवाबी बायकांशी लग्ने केली आहेत. ²⁴आणि या विवाहातून झालेल्या संततीपैकी निम्म्या मुलांना यहूदी भाषा बोलता येत नव्हती. ही मुले अशदोदी, अम्मोनी किंवा मवाबी भाषा बोलत होती. ²⁵तेव्हा मी त्या पुरुषांना त्यांचा हा दोष दाखवला. त्यांचा मी धिक्कार केला. काहीना मारहाण करून त्यांचे केस उपटले. त्यांना देवाची शपथ घ्यायला लावली. त्यांना मी म्हणालो, “त्या लोकांच्या मुलींशी लग्ने करु नका. तुमच्या मुलांशी या परक्या लोकांच्या मुलींची लग्ने होऊ देऊ नका. तुमच्या मुलींना त्या परक्या लोकांच्या

मुलांशी लग्ने करु देऊ नका. ²⁶अशा विवाहांमुळेच शलमोनाच्या हातून पाप झाले. हे तुम्हाला माहीत आहे. शलमोनसारखा थोर राजा किती तरी राष्ट्रांमध्ये नव्हता. देवाचा शलमोनवर लोभ होता. देवाने सर्व झपाएलवर शलमोनला राजा केले. पण परक्या स्त्रियांमुळे शलमोनही पाप करायला उद्युक्त झाला. ²⁷आणि आता तुम्हीही तसेच भयंकर पातक करत आहात असे मी ऐकतो. तुम्ही देवाशी एकनिष्ठ नाही. तुम्ही परक्या स्त्रियांशी विवाहबध्द होत आहात.”

²⁸योयादा हा मुख्य याजक एल्याशीब याचा मुलगा. योयादाचा एक मुलगा होरोनच्या सनबल्लटचा जावई होता. त्याला मी हा देश सोडायला लावले. त्याला मी पळून जायला भाग पाडले.

²⁹माझ्या देवा, या लोकांना शासन कर. त्यांनी याजकपणा अपवित्र केला. त्याला ते क्षुल्लक समजले. याजक आणि लेवी यांच्याशी तू केलेला करार त्यांनी पाळला नाही. ³⁰म्हणून मी याजक आणि लेवी यांना शुध्द केले. सर्व परकी माणसे आणि त्यांनी शिकवलेल्या चमत्कारिक परकीय गोष्टी यांची मी हकालपट्टी केली. लेवी आणि याजक यांना त्यांची कामे आणि जबाबदाऱ्या दिल्या. ³¹लावूह आणि झाडांची पहिली फळे यांच्या भेटी लोक योग्य वेळी आणतील याची मी व्यवस्था केली. देवा, या सत्कृत्यांसाठी माझी आठवण ठेव.